

ปรมธรรม

โดย
พระราชธรรมนิเทศ
(พระพยอม กัลยาโณ)

1

บรมธรรม : พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) พ.ศ. 2555

ชื่อหนังสือ

บรมธรรม

ISBN :

978-616-91253-2-7

เรื่อง

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

เจ้าของ

มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์
ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี

ปีที่พิมพ์

พ.ศ.2555

พิมพ์ครั้งที่ 1

ตุลาคม

จำนวน 10,000 เล่ม

ออกแบบสิ่งพิมพ์

สำนักงานวารสารกัลยาโณ (ตึกกัลยาโณ)

หมู่ 1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

โทร. 0 2921 5023 # 110 www.kanlayano.orgE-mail : kanlayano@gmail.com

Computer Graphics : ว.จิณณโสตุส

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์ชนากานต์ พรินติ้ง

โทร. 0 2434 5147

➡➡➡➡➡➡➡➡ คำนำ

หนังสือเรื่อง “บรมธรรม” ของหลวงพ่อยอม กลยาโณ แห่ง
วัดสวนแก้ว เรื่องนี้ ให้ความสำคัญกับความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
ประกอบด้วย 4 เรื่อง ได้แก่

- 1) ความสุข
- 2) ความเต็มเต็มความเป็นมนุษย์
- 3) หน้าที่บริสุทธิ์
- 4) ความรักสากล

ในแต่ละเรื่องนั้น หลวงพ่อท่านได้อธิบายขยายความได้อย่าง
แจ่มแจ้ง พร้อมกับการอุปมาในเรื่องราวต่าง ๆ เข้ามาอธิบายได้อย่าง
ละเอียดและเข้าใจง่าย นอกจากนี้ ยังเป็นธรรมโฆษณชวนความคิดของ
ผู้อ่านให้เข้าถึงธรรมได้ง่ายขึ้น ซึ่งจะเป็นวิธีการที่ทำให้ชาวพุทธ...ได้เข้า
ใจในแก่นพุทธธรรม ที่พระพุทธเจ้าได้สร้างแนวทางไว้ให้มนุษย์ ได้อยู่
ร่วมกันอย่างสันติสุข

คณะผู้จัดทำ การันตีได้ว่า หนังสือเรื่อง “บรมธรรม” เล่มนี้
จะทรงคุณค่าต่อการศึกษาธรรมะ และการใคร่ครวญในธรรม ที่นำมาซึ่ง
การพัฒนากาย วาจา และใจ ได้อย่างดี ตลอดถึง จะเป็นการสร้างพลวัต
ทางความคิดของผู้อ่าน ได้อย่างกระฉ่างแจ้งในหลักธรรม แล้วโลกก็จะ
อยู่ร่มเย็นเป็นสุข

คณะผู้จัดทำ

3

บรมธรรม : พระราชธรรมปิณฑะ (พระพยอม กัลยาโณ) พ.ศ. 2555

สารบัญ

บรมธรรม	5
↓ ความสุข	6
▶ 3 อย่าง ที่มนุษย์เสพแล้วไม่มีอิม	7
▶ สุขแบบอันตราย	8
▶ สุขแบบเห็นแจ้งเห็นจริง (ไม่อันตราย)	10
▶ สุขแบบ...ยิ่งเสพ ยิ่งหิว	12
↓ ความเต็ม : ทางวิญญาน	14
▶ จิตที่รู้จักพอ : ความไม่ประมาท	15
▶ มนุษย์เปรต : มนุษย์เทวดา : มนุษย์ใจสูง	16
▶ จิตวิญญานแบบเปรต	18
▶ เตือนสติตัวเอง...ตายแล้วเอาไปไม่ได้	20
▶ วัดกำลังจะร้าง...ตระรางกำลังจะเจริญ	23
↓ ทำหน้าที่บริสุทธิ	24
▶ นกกินเป็น...บุญ คนกินเป็น...ทาน	25
▶ อย่าให้ตัวกู ของกูกัด...มันจะร่วนวาย	27
▶ อย่าฝืนธรรมชาติ	28
▶ เทศน์...ไม่บริสุทธิใจ	31
▶ ใช้เรื่องราวความดีผิดวัตถุประสงค์	34
▶ บิณฑบาต...ไม่บริสุทธิใจ	35
▶ ใส่บาตร : บำรุงศาสนา : ลดความโลภ	36
▶ คุณของพระพุทธเจ้า	38
▶ ทำหน้าที่ไม่ต้องกลัวอด	39
▶ ความต่าง : เมตตา : รับผิดชอบ : ระเบียบวินัย	42
↓ ความรักสากล	45
▶ หนีร้อนมาพึ่งเย็นกับหลวงพ่อพยอม	47
▶ ความเชื่อผิด : ฆ่าคนอื่น จะได้บุญ	48
▶ ความเห็นแก่ตัวจัด : ตัวร้าย	49
▶ 4 เรื่อง ที่คนไม่รู้ : เสียชาติเกิด	51
▶ ศีลธรรมบีบคั้น	54
▶ ศีลธรรมในสายเลือด	56
▶ หาความสุขใจ ๆ	57
▶ โฉนดถุงกล้วยแขก	59
▶ เจ้าหน้าที่เปรต : ไม่ได้เต็มความเป็นมนุษย์	60
▶ พระพุทธศาสนาสอน...ให้กินอยู่ แต่พอดี	62
▶ มนุษย์เห็นแก่ตัว	64
▶ ยึดหลัก “สบายใจ พอใจ สุขใจ”	65
▶ เจ้าหน้าที่ : เห็นแก่ได้	67
▶ รักตนเองและคนอื่น	68

บ ร ม ธ ร ร ม

โดย...พระราชธรรมนิเทศ *

5

บรมธรรม : พระราชธรรมนิเทศ (พระเทพโฆสิตมฺหิโก ป.ธ.๘) พ.ศ. 2555

บรมธรรม คือ “ธรรมที่สูงที่สุด...ที่สุด !” ไม่มีอะไร
ยิ่งกว่า

เป็นสภาวะธรรมที่เลื่อนมนุษย์ ขึ้นสู่ความเป็นมนุษย์
ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดที่ควรจะได้

เขาถือว่า “บรมธรรมตามหลักจริยธรรมสากล” ที่
หลวงพ่อกุญชรทาส ท่านได้เคยบรรยายไว้หลายปี

บางที่ท่านเคยบอกว่า...ถ้าศาสนามีเรื่องขัดแย้งกัน ถึง
กับทำให้เกิดสงครามศาสนา เราไม่ต้องมีศาสนาก็ได้

แต่ขอให้มึศีลธรรม ในการแสวงหาความสุขให้แก่ตัวเอง
และโลกอย่างถูกต้อง มันก็จะทำให้มี...ธรรมะอย่างแท้จริง !
แล้วทำให้โลกมีสันติสุขจริง ๆ

ท่านบรรยายเอาไว้โดยย่อ ๆ 4 ข้อด้วยกัน

* บรรยายธรรมประจำเดือน ทุกวันอาทิตย์ของต้นเดือน วันที่ 9 กันยายน 2555
ณ ถานธรรม วัดสวนแก้ว จ.นนทบุรี

↓ ความสุข

ข้อแรก เรียกตามภาษาธรรมะ ว่า “ความสะอาด สว่าง สงบ” ที่เป็นความสุขที่แท้ คือ แสวงหาความสุขแบบสุขไป สะอาดไป สงบไป และ ก็สว่างกระจ่างแจ้ง เห็นจริงยิ่งขึ้นไป ในความสุขนั้น ๆ ที่ มนุษย์ผู้มีความ ต้องการ ความสุขที่ยิ่งขึ้นทุกที ๆ แต่ บางทีก็สุขผิดทาง...!

ความสุขที่แท้ที่จริง จึงหาได้ ยาก ในหมู่มนุษย์ยิ่งขึ้นทุกที เพราะ ว่าไปหลงไหล...ความสุขทางเนื้อหนัง

มันไม่ใช่ ! ความสุขที่สนุก สนานแบบ...เอร็ดอร่อย

มันไปสนุกสنانแบบเพลิด เพลิด ตะกละตะกลาม ในกามารมณ์ แบบ...ไม่ลืมหูลืมตา

เป็นความสุขมากกว่าความ ยินดี

“สุขกับยินดี” เรารู้สึกยินดีกับ

“ความสะอาด
สว่าง สงบ”
ที่เป็นความสุข
ที่แท้

สภาพความสุขที่ถูกต้องกับความเอื้ออำนวย ความตะกละ
ตะกลาม ทะเยอทะยานหาความสุข ซึ่งถือว่า “มนุษย์ที่หาความ
สุขทางเนื้อหนัง หรือว่ากินดี-อยู่ดี” มีใช้ความสุขในพุทธศาสนา
ตั้งแต่ที่มนุษย์ยุคปัจจุบันยินดีกัน

เพราะว่าเต็มไปด้วยความหิวทางวิญญาณมากขึ้น ใคร
ไปเติมความสุขทางเนื้อหนังมาก ๆ หนัก ๆ เข้า ก็จะไปเพิ่ม
ความหิวทางวิญญาณ

“หิวทางวิญญาณ” ก็คือ...ยิ่งกิน ยิ่งเสพก็ยิ่งหิวหนัก
ขึ้นไปอีก

แทนที่เข้าไปแล้วมันจะอิ่ม มันจะยินดีแบบความรู้สึกว่า
“นี่ ! ใช่ว่าแล้ว” ชีวิตมันควรจะมาถึงจุดนี้คือ จุดที่หายหิวทาง
วิญญาณ ไม่ใช่...ยิ่งเสพ ยิ่งกิน ยิ่งหิว

↓ 3 อย่าง ที่มนุษย์เสพแล้วไม่มีอิ่ม

เขาบอกว่า มี 3 อย่างที่มนุษย์เสพแล้ว ไม่มีอิ่มมีอะไร
บ้าง...

1. เรื่องเหล้ากินแล้ว...ไม่อิ่ม เต็มวันก็สร้างเมา แล้ว
ก็อยากกินอีก
2. เรื่องนอนหลับ นอนอย่างไรสักทีวัน ? ตื่นมา...สัก
พักก็จะง่วงใหม่อีก เพราะฉะนั้น ใครจะเอาแต่นอนให้อิ่ม กินเหล้า

ให้อุ้ม 2 อย่างนี้ไม่มีทาง...“ยิ่งกิน ก็ยิ่งหิว ยิ่งนอนก็...ยิ่งติดนอนเพิ่มขึ้น”

3. เรื่องการมรณ...ยิ่งบริโภค ยิ่งเสพ ยิ่งพอใจ ก็ยิ่งทะเยอทะยานหิวต่อไป เพราะฉะนั้น มันคงไม่มีคนที่ยิ่งกินตายบนที่ทำงานของราชการ ที่อำเภอชุมพวง แต่งงานแล้วมีลูกแล้วมีเมียแล้ว ก็ยังไปชอบ...คนใหม่ เพื่อนของคนใหม่ เข้าห้ามก็ยิ่งเขาตาย ตั้งศพสองศพ แล้วก็ยิ่งตัวเองตาย

ยิ่งทะเยอทะยานไป แต่เรื่องเนื้อหนังก็ยิ่ง ไม่มีคำว่า “อึด” มีแต่กระหายหิวยิ่งขึ้น **สุขที่แท้ต้องหยุดความหิวทางวิญญาณให้ได้**

เมื่อหยุดความหิวทางวิญญาณได้คือ “ความสุข” ที่พุทธศาสนาสนับสนุนให้แสวงหา

↓ สุขแบบอันตราย

ถ้าใครยังแสวงหาความสุข ที่เรียกว่า “สุข” ก.ไก่ สระกด ไม่ใช่ “สุข” ข.ไข่ สระกด “สุขไหม้ สุขเกรียม สุขปิ้ง สุขเผา” ยิ่งสุข ยิ่งสกปรก นั่นแหละเรียกว่า...แย่ ! เลย

เราไปหาความสุขที่มันสกปรก เดียวนี้มนุษย์ก็ตระกตะกถาม

“สุขแล้วกลายเป็น...ชี้เมา”

“สุขไหม
สุขเกษม
สุขปึง
สุขเภา”

“สุขแล้วกลายเป็น...ชั่วคุก”

“สุขแล้วกลายเป็น...ชั่วโรค”

โรคทางเพศ เอดส์ หรืออะไรต่าง ๆ

นี่มันกลายเป็น “สุขแบบ
อันตราย” จึงเรียกว่า...คนไม่มีบารม
อยู่ในใจ เขาก็จะตะกละตะกลามความสุข
ที่...เป็นโรค, สกปรก แล้วก็ทะยานหิว
อย่างชนิด ที่ตะกละตะกลามที่สุด ยิ่งขึ้นไป
ใครที่อยากจะอยู่ในโลกนี้ เจอกับ

คำว่า...“สิ่งสูงสุด ที่สุด ที่มนุษย์
ควรจะต้องเข้าถึงให้ได้ ต้องเป็นสุข
ที่จิตวิญญาณนี้ไม่ทรมานทรมาน ไม่
กระสับกระส่าย ที่จะตะกละ
ตะกลาม ทะเยอทะยาน เสพ
บริโภคต่อไป”

เขายิ่งเสพ ก็ยิ่งติด จนผลิตยาบ้า
มาขาย จับกันได้ที่ตั้ง... 3 ล้านเม็ด แล้ว
ยิ่งจับมัน ก็ยิ่งมาอีก แล้วก็พวกทะเยอ
ทะยานหาความสุข ก็ต้องหาเงิน หาทอง

9

บรมธรรม : พระราชธรรมปิณฑ (พระเทพอม กัลยาณ) พ.ศ. 2555

เต็มที หาด้วยถูกวิธีไม่ได้ ก็ต้องหาผิดวิธี

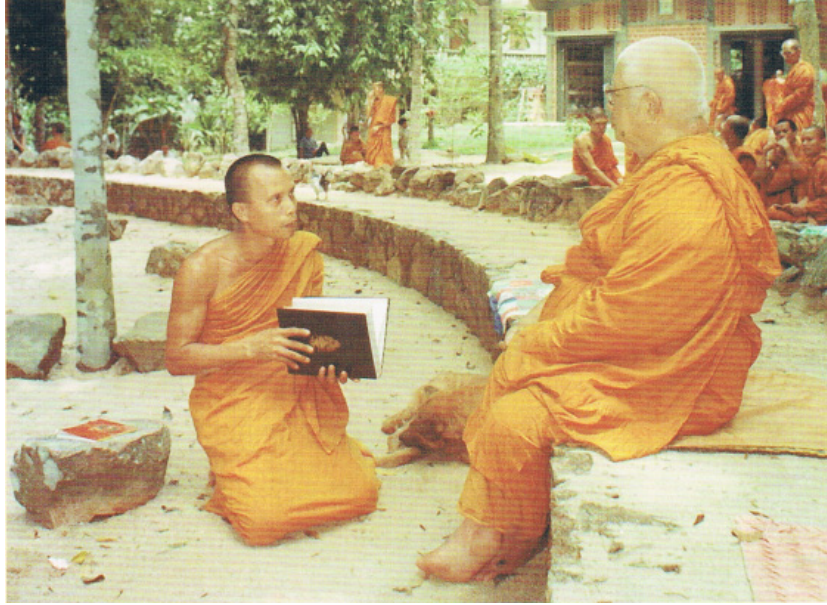
เมื่ออ่านหนังสือพิมพ์ เขาเขียนว่า “ยิ่งปราบคอร์รัปชัน ๑ ก็ยิ่งมากขึ้น ไม่รู้จักหมดสักที” มันเป็นเพราะอะไร ? เป็นเพราะ...
เอาไปบ่นาเราความสุขทางเนื้อหนัง ทางหู ทางตา ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย จนกระทั่งถล่ำ ! ไม่ก้าวเข้าสู่การหาแบบ...ผิดวิธี
หนัก ๆ เข้าก็กลายเป็น...สุขสกปรก สุขชั่วโรค สุขแบบ
ตะกละตะกลามทางวิญญาณ ชนิดไม่ลืมหู ลืมตา ถ้าลืมหู ลืมตา
จะแสวงหาความสุขที่...ยั้งยั้ง จะเป็นการสร้างสุขจากทำหน้าที่
อย่างสมบูรณ์มีความสุข แล้วก็...

↓ สุขแบบเห็นแจ้งเห็นจริง (ไม่อันตราย)

“มีความสุข” เพราะได้ทำกรรมฐาน วิปัสสนา จนเห็น
แจ้งเห็นจริงว่า...ชีวิตนี้ไม่ต้องบริโภคมาก ไม่ต้องเสพมาก กลับ
มีความสุขมากกว่า...พวกที่เสพมาก บริโภค บำเรอปรนเปรอมาก

พวกเศรษฐีที่หาเงิน หาทองได้เยอะ ๆ แล้วก็หารถราคา
แพง ๆ ให้ลูกใช้ พอตี 1 ตี 2 ตี 3 ไม่อยากจะกลับบ้าน อยาก
จะขับโซว์ความร่ำรวย ไปเสย ไปชนใครเขาเข้าก็...เดี๋ยวนี้ ! มี
บ่อย 9 ศพบ้าง ! ตำรวจก็ไปเป็นศพสองศพบ้าง !

นี่ก็เรียกว่า...มันสุขแบบ สุข ก.ไก่ สะกด สุข ไหม้ สุข เกรียม
สุข ปิ้ง สุข เฒ่า หลวงพ่อพุทธทาส จึงเขียนเป็นกลอนไว้ว่า...

“ความสุข”

ความเอื่อย...ความสุข

ใคร ๆ ทุก คนชอบเจ้า เพ้าวิ่งหา

แก็ก็สุข ฉันทก็สุข ทุกเวลา

แต่ดูหน้า ตาแห้ง ยังแคลงใจ

ถ้าเราพา ตัวตนหา ก็น่าจะสุข

ถ้ามันพา เรากี่ “สุข” หรือกรียมได้

เขาว่า สุข สุขน้อ ! อย่าเห่อไป

มันสุขเย็น หรือสุขไหม ไห้แน่ เออ ๆ

อย่าถลำเข้าไปหาสุข...แบบรื้อนร่นเผาไหม้ ในเทศ ฝัน
คลับ บาร์ มีไฟไหม้ตายกันเท่านั้นเท่านั้น นี่คือ...พวกที่สุข ก.ไก่
สะกด

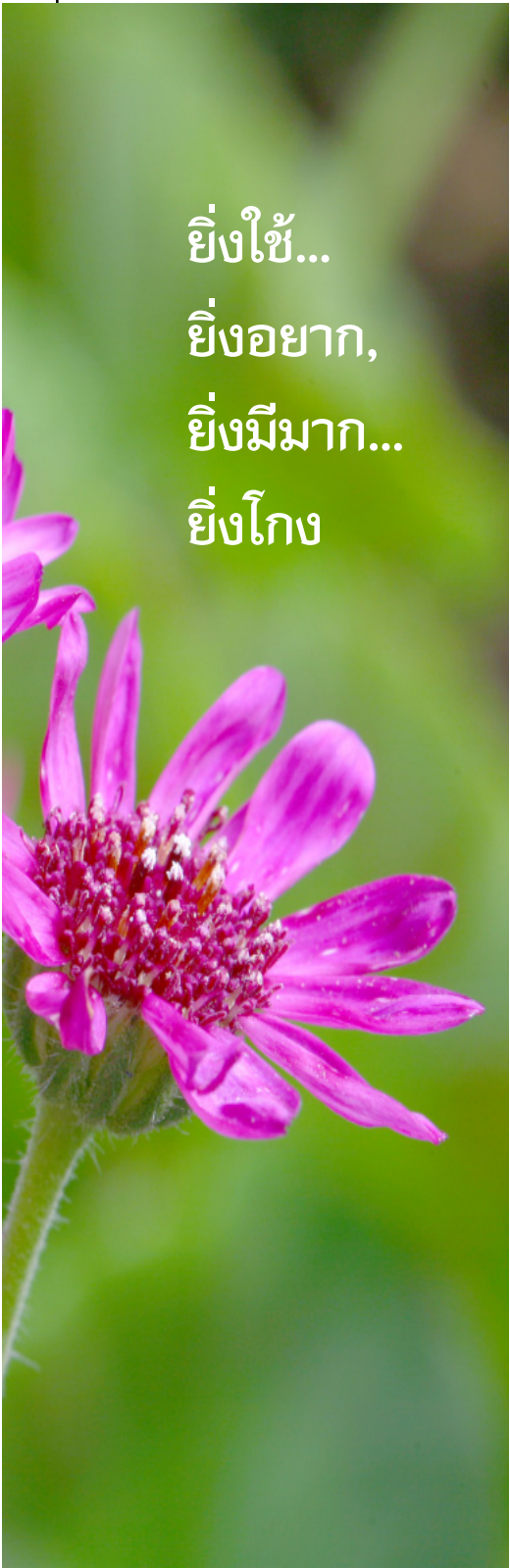
↓ สุขแบบยิ่งเสพ...ยิ่งหิว

ถ้าเป็นมนุษย์มีบมธรรม
เหนือคนอื่น สูงกว่าคนอื่น ประเสริฐ
กว่าคนอื่น ต้องไม่ตะกละตะกลาม
เสพสุขแบบ...ทะเยอทะยาน
ตะกละตะกลาม แบบชนิด “ยิ่งเสพ
ยิ่งหิว” ใครยิ่งเสพ ยิ่งหิว ยิ่งมีใช้
ยิ่งปรนเปรอ...ยิ่งหิว

รถยี่ห้อนี้นี่มา 10 ล้าน คนอื่น
ก็ทำออกมาใหม่ 30 ล้าน “หิว 30
ล้านอีกแล้ว” รถจึงออกมายี่ห้อ
ใหม่ ๆ แพงขึ้นถึงขนาดคันละ 30
ล้าน 60 ล้าน เหมือนกับจะหาะได้
เราใช้รถราคา 2 ล้าน 3 ล้าน ก็วิ่ง
ไปได้แล้ว

แต่เขาก็หวังว่า...เขามีของ
แพงใช้แล้วมีความสุข เขามีของออก
มาใหม่ รุ่นใหม่ มีความสุข แต่ถ้ามี
ใครออกมาใหม่กว่าเขามาก เขาก็ต้อง
หิว...รุ่นใหม่ต่อไปอีก จึงเรียกว่า...ยิ่ง

ยิ่งใช้...
ยิ่งอยาก,
ยิ่งมีมาก...
ยิ่งโกง

เสพ ยิ่งทิว, ยิ่งใช้ ยิ่งอยาก, ยิ่งมี
มาก...ยิ่งโกง

คนที่โกงอะไรกันเยอะ ๆ ไม่
ใช่พวกคนที่มีน้อย ๆ หรือ พวกที่
มีน้อยไม่ค่อยมีปัญหาโกง โอกาสโกง
ก็น้อย ส่วนพวกที่มีโอกาสโกงได้เยอะ
โกงได้มาก ส่วนใหญ่ก็เป็นอย่างนั้น
แหละ !

ที่เขาบอกว่า...ไปเจอที่ ๆ
ถูกเก็บ เจอต่อ ที่เขาบอกว่า เป็นข่าว
ว่า เลขา ป.ป.ท. อะไรนี่ (พ.ต.อ.บุษฎี
อารยวุฒิ) มันก็น่าคิดอยู่ ใครไปปราบ
คอร์รัปชัน...ไปเดินตำตอเข้า “ตอก็เต็ง”
ได้เหมือนกัน

ในพวกนี้ ใครนึกว่า “สุข”
แล้วมีชื่อเสียงในทางโกงบ้าน โกง
เมือง บางคนถึงกับอยู่ในบ้านในเมือง
ไม่ได้ เพราะว่ามีโอกาสเป็นเจ้าพ่อมี
อำนาจ ก็จะทำอะไรไปตามสันดานคน
ที่ยิ่งเสพ...ยิ่งทิว ก็ทำกันไป

↓ ความเต็ม : ทางวิญญาน

ข้อที่ 2 ต่อมา คือ “ความเต็ม” ความบริบูรณ์ แห่งความเป็นมนุษย์ คือ เป็นผู้ที่มี หรือได้ในสิ่งที่ควรได้ ไม่หิว ไม่ทะเยอทะยาน ด้วยความหิวทางวิญญานอีกต่อไป คือ

ต้องเป็นความเต็ม...ทางวิญญาน ไม่ใช่ความเต็มทางวัตถุ แม้ว่าในความเต็มนั้น จะมีวัตถุร่วมอยู่ด้วย ก็ไม่ใช่จะเอาแต่วัตถุ...หรือเต็มเพียบอยู่กับการวัตถุทางเดียว แต่อาจจะใช้วัตถุเพื่อสะดวกในการหา ความเต็มเต็มให้กับ...ความเป็นมนุษย์

ซึ่งหมายความว่า ท่านใช้คำว่า...เอาวัตถุเป็นเหมือน “บันได” เป็นเหมือน “ฐานยืนให้สูงขึ้น” เพื่อจะได้มีจิตใจสูงขึ้น คือ ถ้ามีวัตถุเป็นเครื่องมือ ก็จะต้องใช้เครื่องมือ นั้น เพื่อความเต็มเต็มให้กับ...เพื่อนมนุษย์ที่ขาดแคลน ชดสน ผิดเคือง ชนแล้น ไม่ใช่เต็มเต็มแบบชนิดที่...เต็มไม่รู้จักเต็ม

ที่เขาเรียกอะไร ? แม่น้ำเต็มอย่างไร...น้ำก็ยังพร่อง เช่นเดียวกับค้นหาเต็มเท่าไร...ก็ไม่เต็ม “ยิ่งเต็มก็...ยิ่งพร่อง”

ต้องเป็นความเต็มทางวิญญาณ ไม่ใช่เต็มทางวัตถุ ถึงแม้ว่าจะมีเรื่องของวัตถุ เข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ด้วย จิตที่อบรมดีแล้ว ถึงจะมีความอึด ความเต็ม ที่ไม่กลับมาหิวอีก และสามารถเข้าถึง...ความอึดตลอดกาล

↓จิตที่รู้จักพอ : ความไม่ประมาท

จิตที่มันรู้จักพอ จะกำหนดว่า...ขณะนี้ก็พอแล้ว พอรู้สึกพอ...ก็จะรู้สึกเต็ม รู้สึกเต็มรู้สึกพอ ความเป็นมนุษย์ก็...สมบูรณ์ จิตของมนุษย์ยุคนี้ ! ไม่เต็ม มีความพร่อง ความหิวอยู่มากมาย เมื่อรู้ว่ายังไม่เต็มก็ต้อง...ไม่ประมาท

เหมือนพุทธสุภาษิต ที่เป็นพินัยกรรม ก่อนที่พระพุทธเจ้าจะปรินิพพาน ท่านตรัสว่า...“ภิกษุทั้งหลาย พวกเธอยังความไม่ประมาท ให้ถึงพร้อมเถิด”

ความไม่ประมาท คือ ความสมบูรณ์อยู่ด้วยสติสัมปชัญญะ แล้วก็มีปัญญา รวมทั้งความขยันขันแข็ง เพื่อให้ถึงพร้อม ถึงสิ่งที่ยังไม่ถึง เต็มสิ่งที่ยังไม่เต็มให้ชีวิตให้ได้ ด้วยความไม่ประมาท

ถ้าเรารู้สึกว่า...เรายังไม่เต็ม เราก็ต้องไม่ประมาท

พยายามเข้มแข็ง เพิ่มเติมสติปัญญาให้มันสมบูรณ์...เพิ่มขึ้น ๆ
มีการฝึกสติเพิ่มขึ้น

พยายามใช้หูใช้ตาให้เกิดปัญญามากขึ้น ขยันที่จะทำ
ให้ตาหูได้มีความรู้มากขึ้น จนกระทั่งสติปัญญาสมบูรณ์
ปัญญาสมบูรณ์ ความเป็นมนุษย์ก็จะยิ่งสมบูรณ์ ท่ามกลาง
ความเป็น...มนุษย์เต็ม

16

บรมธรรม : พระราชธรรมนิเทศ (พระพรหม กตยาโน) พ.ศ. 2555

↓ มนุษย์เปรต : มนุษย์เทวดา : มนุษย์ใจสูง

ถ้าความเป็นมนุษย์เต็ม เปรตก็มาไม่ได้ พอมนุษย์ไม่เต็ม...
เปรตเข้ามาจนแล้ว จะเป็นมนุษย์ก็เป็น...“มนุสสเปโต” ไป เป็น
มนุษย์เปรต ๆ รู้สึกจะพร่องอยู่ตลอด ของใคร ๆ ไม่รู้...ตัดได้
ดวงได้ เอา !

มันจึงมีมนุสสเปโต คือ มนุษย์เปรต ๆ ทำให้
ความเต็มของความเป็น...“มนุสสเทโว มนุสโส”
มนุษย์ที่สมบูรณ์ด้วย...ใจสูง ใจประเสริฐ มีจิต
วิญญาณมีอารมณ์ ที่ไม่ทะเยอทะยานจนเกินขอบเขต
จนของเขาไม่เลือก แต่ถ้ามีหลักในใจว่า...“ของเขาไม่
เอา ของเรายังให้, หามาก็ให้ ได้มาก็แบ่ง, แย่งของ
เขาไม่เอา” อย่างนี้แน่นอนเลย

อารมณ์
อยากรักที่
อารมณ์ที่
อยากจะลำ
เส้น
ในเขตป่าเขา
คุณคลอง

เขาจะเป็นมนุษย์ที่เต็มเร็ว และ
ก็จะไม่หิวทางวิญญาณ...แบบเปรต
เดี๋ยวนี้มนุษย์หิวกันสุด ๆ กระทั่งป่าเขา
มันก็หิว มันก็กินกัน ไปรูกป่า รุก
อุทยาน รุกแม่น้ำ ลำคลอง เขาจะถม
คลอง ถมอะไรเพื่อจะรูกที่ของเขา

อารมณ์อยากรักที่ อารมณ์ที่
อยากจะลำเส้น ในเขตป่าเขา คุณคลอง

ความเป็นมนุษย์ที่ไม่เต็มไม่
สมบูรณ์ในความเป็นมนุษย์ นี่แหละที่
มัน...รูกป่า รุกเขา รุกคู รุกคลอง
จนกระทั่งไม่รู้จะ ธรรมชาติมันอาจ
จะบอกว่า “ถึงเวลากูเอาคืนบ้าง” น้ำ
ท่วมบรรลัย วายวอด แผ่นดินสไลด์
ไหลถล่ม

ใครดูทางรถไฟไหม ? “โ้โฮ !
แล...แขวนลอย” นี่ธรรมชาติบอก
ขอเอาคืนบ้าง...เอ็งเอาไปเยอะ !

เมื่อก่อนป่าเต็ม พื้นที่เท่าไร ! ต่อ
เท่าไร ? อัตราส่วนนี้...เดี๋ยวนี้มันหาย

ไปเยอะ !

ที่ป่า...ไม่เต็มสมบูรณ์ แม่น้ำลำคลอง...ไม่เต็มสมบูรณ์
เพราะความเป็นมนุษย์ไม่เต็ม แล้วพวกมนุษย์ไม่รู้จักเต็ม
ทำให้แยเลย ! รุกป่า รุกเขา รุกคลอง

เขาว่า...คลองลาดพร้าวไม่ค่อยจะไหล ระบายไม่ค่อย
จะออก ก็เพราะบ้านรุกคลองเข้าไปบานเลย คลองนี้เต็มไปด้วย
ความอยากของมนุษย์ที่รุกเข้าไป ๆ ในที่สุดพอมนุษย์ รุก...เต็ม
คลอง เต็มป่า เต็มเขา

↓ จิตวิญญานแบบเปรต

แต่ความเป็นมนุษย์แห่งลง ๆ เปรตฉ้วนเอา ๆ ความเป็น
เปรต จิตวิญญานในความเป็นเปรต มันก็ฉ้วนเลย เพราะ
มนุษย์เขาเอาอาหาร ไปป้อนมันซะหมด ความเป็นมนุษย์ก็แห่ง
ความเป็นเปรตก็ฉ้วน พอเปรตฉ้วน ป่าเขาก็แห่ง แล้วน้ำก็เอ่อ
ท่วมไม่มีทางไป เพราะว่า...เปรตกันซะหมด !

อันนี้เป็นสิ่งที่ ถ้ามนุษย์ไม่รู้จักคำว่า “บรมธรรม” คือ
จิตของความเป็นมนุษย์ที่เต็ม และที่ดำรงอยู่ด้วยความไม่
ประมาท จะพยายามเติมความเป็นมนุษย์ให้เต็ม มากกว่าที่จะเอา
ทรัพยากรของธรรมชาติแร่ธาตุทั้งหมด มาเติมใส่อารมณ์อยาก
ของตัวเอง...ให้มันเต็ม ผลที่สุดก็เลย “โลกก็พร่องอยู่เป็นนิจ”

ที่ว่า จิตของมนุษย์ มันขาดบรมธรรม ด้วยคำว่า “เต็ม”
ความสมบูรณ์แห่งความเป็นมนุษย์ มันเต็มล้นสมบูรณ์ ก็จะไม่
มีอะไรสูญหาย ทำลายกันมากมาย

แต่ทั้งหมดนี้ “มนุษย์ไม่รู้” ที่เขาเขียนว่า (สปรตปัจจุบัน)
“ตัดต้นไม้ทำลายป่า เท่ากับทำลายเพื่อนมนุษย์ในชาติของ
เรา” แต่ว่ายิ่งกว่านั้นอีก ทำลายจิตวิญญาณ ของความเป็น
มนุษย์หมดไป เปรตก็จะได้ช่องว่าง พอจิตใจมนุษย์นี้ มันโหว่
แห้ว เปรตก็แทรกเข้ามา...อารมณ์หิว อารมณ์อยากมันก็จะ
ทวีมากขึ้น

คอร์ปชั่นปราบอย่างไร...ก็ไม่หมด

ยาเสพติด ยิง จับ ปราบ อย่างไร...เขาก็ไม่หยุดขาย
เพราะเขาไม่ใช่มนุษย์

ถ้ามนุษย์นี้หยุดง่าย ถ้าเป็นมนุษย์นี้บอก...หยุดเถอะ !
พอแล้ว

↓ เตือนสติตัวเอง...ตายแล้วเอาไปไม่ได้

นึกถึงเจ้าของห้างที่ จ.นราธิวาส เขาโดนหลายเที่ยว เขาบอก...“หยุดเถอะ ! พอได้แล้ว !” แต่พวกที่วางระเบิดก็คงไม่... เพราะเขาไม่ใช่มนุษย์ เขาเป็นพวกสัตว์นรก พวกเปรต พวกอสุรกาย เขาไม่ใช่มนุษย์ ตามความหมายที่ว่า...“ผู้ใจสูง, ใจประเสริฐ, เป็นสัตว์วิเศษ”

มีการฝึกฝนร่างกาย จิตใจ สติปัญญาสมาธิบารมี ร่างกายก็รู้จักรักษาไม่ให้เกิดโรค จิตก็รักษาให้ผ่องใส ไม่ขุ่นมัว หิวกระหาย ส่วนปัญญา ก็ทำให้รู้แจ้ง รู้จริง ว่าจะเอาไปทำไม ? ตายแล้วก็เอาไปไม่ได้ คำเตือนที่ว่า...“อย่าลืมนะ ! ตายแล้วเอาไปไม่ได้”

ถ้าคนเขารู้จักคำนี้ ความหิวกระหายที่จะเต็ม...ทรัพย์สินสมบัติ แร่ธาตุ รุกป่า บุกร้าง ครอบครอง นี่ก็จะลดลง...วูบเลย ถ้าเขารู้สึกว่า...เดี๋ยวตายแล้วเอาไปไม่ได้ จะไปทะเลาะทะเลาะแย่งเขา ทำไม ! นักหนา ถ้าคนเอาคาถาบทนี้มาบาริกรรม เตือนสติตัวเอง

แต่บางคน ก็เอาอะไร ๆ มาเตือนสติตัวเอง จนมีเรื่องมีราว

อย่างที่เป็นข่าวก็มี...เอาภาพที่ตัวเอง กับคนที่ตัวเองรักชอบ มาติดไว้ในห้อง เขาบอกว่า **“เพื่อเตือนสติตัวเอง”** แต่ก็ยุ่ง !

แต่ถ้าบอกว่า เอาความตายมาระลึกว่า **“เราตายแล้ว เขาไปไม่ได้เลย”** เอามาเตือนไว้บ่อย ๆ ตึกว่าใครเตือนทั้งหมดเลย พ่อแม่ ครูบาอาจารย์ แม้แต่อาตมาเตือนโยมนี่ ก็ไม่ได้ผลเท่าไร แต่ถ้าโยมได้สติเตือนตัวเองไว้ **“เฮ้ย ! ตายแล้ว เขาอะไรไปไม่ได้เลย”** หยุตมาถือศีลทุกวันพระ คงไม่...ขาดเงิน ขาดทองไปสักเท่าไร !

โยม รู้สึกขาดไปเยอะไหม ? มาค้างวัด คืนหนึ่ง ถ้ารู้สึก **“เออ ! เจ้าทรัพย์สินเขาไปไม่ได้”** แต่คิดนี้ อาจจะติดตัวตามไปได้ หรือความดี ไม่มีใครขโมยของเราได้ แต่ทรัพย์สินเงินทอง คนยังขโมยได้ อุดส่ำห้หาไว้ตั้งเป็นร้อย ๆ ล้าน โจรจัดเข้าไปได้ เอาไปตั้งเยอะ แล้วเลอะเทอะไม่รู้เรื่อง ! บอกเขาว่า ขโมยเอา

ไป 5 ล้าน (บ้านอดีตปลัดกระทรวงคมนาคม) ที่จริงชัดไปตั้งเยอะ

ข้อที่ 2 มนุษย์ที่มีบมธรรม จะไม่ปล่อยให้จิตวิญญาณ
ตัวเองหิวอย่าง...กับเปรตมาเกิด เขาต้องรู้สึกไม่ประมาณ ในการ
ที่จะเติม ให้ความสมบูรณ์ชีวิตเรา รู้จักคำว่า “พอ” ไม่ใช่หิว...ไม่
หยุด ถ้าหิวไม่หยุด เขาก็ต้องหาอะไร ะๆ ที่มันเป็นเรื่อง ที่เติม
แบบเป็นทุกข์ เป็นโทษ เป็นคดี

บางคนเติมซะจน มีคดีจนต้องหนีออกนอกประเทศ อยู่
เขาก็จะลากคอเข้าคุก ตอนนี้ “คุกกชิ ! เต็ม วัดนะพร่อง” เหมือน
มนุษย์...พร่อง เปรต...เต็ม

“...มนุษย์ที่มีบมธรรม จะไม่ปล่อยให้จิต
วิญญาณตัวเองหิวอย่าง...กับเปรตมาเกิด
เขาต้องรู้สึกไม่ประมาณ...”

↓ วัดกำลังจะร้าง...ตระรางกำลังจะเจริญ

เขาบอกว่า “วัดกำลังจะ...ร้าง ตระรางกำลังจะ...เจริญ”
คุณมาพึ่งเทศน์ วัดยังอุตสาหะ ที่ 7 วันจะเทศน์สักที ก็มากันได้แค่นี้
แต่คุณนี่ เข้าทุกวัน ไม่เลือกวันพระวันโกนเลย พวกเข้า
คุณ เห็นเขาบอกว่า เข้าทุกวัน ต้องส่งไปเข้าคุณทุกวัน แต่เข้า
วัดนี้ 7 วันเข้าที แล้วพอเข้า ก็แป๊บ ! เดียว...ไปแล้ว

แต่ในคุณนี่ บางคนอยู่ได้บ๊าบอดตั้ง 10 ปี 20
ปี มีไหม ? “มี !” แต่อยู่วัดไม่เกิน 3 ชั่วโมง มี
อารมณ์อยากกลับบ้านแล้ว “คุณจะ...เต็ม แต่วัด
จะ...พร่อง” ถ้าวันไหนโลกมันเกิดพลิกบ้างละ “วัด
เต็ม คุณก็ต้อง...? พร่อง...ไม่พร่อง” ช่วยมีอารมณ์
ตอบรวม หน่อยยสิ ! ถ้าวัดเต็ม คุณก็ต้อง...? (“พร่อง”)

เออ ! มีอารมณ์อย่างนี้หน่อย ถ้าโยมไม่บอกแสดงว่า...วัด
ก็พร่องต่อ คุณก็เต็มต่อ ถ้าเมื่อไรมันพลิกขึ้นมาเมื่อไร ? ถ้าวัด
เต็ม คุณก็ต้อง...? (พร่อง) นราก็ต้อง...? (พร่อง) สวรรค์ก็...? (เต็ม)
สวรรค์เต็มนี้...ไม่เดือดร้อน ! แต่ถ้านรากับคุณเต็ม เดียวนี้
แซงคิวเข้ากันเลยนะ...คุณ ! พอเข้าไปแล้วไม่อยากจะออกอีกนะ ไป...
ขายยากันรวนนะไม่อยากจะออก ส่วนวัดไม่มีใครเลย...ที่เข้ามาแล้ว
ไม่อยากจะกลับบ้าน อยู่กันได้ไม่นาน

↓ ทำหน้าที่บริสุทธิ

ข้อที่ 3 บรมธรรมที่เป็นสิ่งสูงสุด ที่มนุษย์จะได้ แล้วไม่มีอะไร จะสูงไปกว่านี้ คือ **“ทำหน้าที่บริสุทธิ”** คือ จะเลือกทำอะไร ที่เป็นหน้าที่ที่ทำแล้ว มีแต่บริสุทธิ ไม่มีคำว่า **“เลอะเทอะ เปราะ บาป ชั่ว ชวย”** ใครทำหน้าที่เลอะเทอะ เปราะ ชวย บาป ชั่ว นี้ ! ไม่ใช่หน้าที่...ที่ในบรมธรรมต้องการ

การทำงานเพื่อ...งาน หรือหน้าที่เพื่อ...หน้าที่ มิใช่เพื่อเงินหรือทรัพย์สินวัตถุ เพื่อกูของกู หน้าที่บริสุทธิก็คือ จิตที่ไม่หมายมั่นว่า **“เป็นသူกู ของกู”** ที่ทำอะไรไปนี้ ต้องไม่ยึดถือว่า...เป็นกู เป็นของกู

อาตมานึกถึงบทนี้บ่อย ๆ เวลาจะทำอะไร สร้างอะไร ในวัดนี้ อย่างนี้ว่าวัดนี้ของกู บางทีก็ต้องพรากใจออกจากวัดนี้ของกู ต้องทำอย่างไร ? ไปอยู่สาขานั่นบ้าง อยู่สาขานี้บ้าง ขึ้นอยู่วัดนี้นาน ๆ เดี่ยววัดของกู...เพียบ !

เฮอ ! ทำอย่างไร เราอย่าไปยึดติดว่า นี่เราสร้าง นั่นฝีมือเรา นี่ฝีมือเรา

เช็ดแล้ว ! ตอนปลุกทุเรียนก็คิดว่า **“ตอนนี้เราปลูกงามดี”** พอเข้ามาท่อม น้ำบอกกว่า **“ของใครก็ช่าง ไม่เว้นของพระของเจ้า กูท่อมหมด”** ตาย...เรียบ !

แล้วก็มีใครนะ ! อาตมาโดนล้ออย่างอื่น ไม่เสียหาย

ลักษณะนะ แต่โดนลือว่า “พระพยอมร้องไห้ทอดตันทุเรียน”
เมื่อตอนน้ำท่วม เลี้ยงศักดิ์ศรีลูกผู้ชายชาติพระหมด เขาไปลือได้
อย่างไร ? เราทำหน้าที่ปลูก ก็ปลูกไปสิ !

↓ นกกินเป็น...บุญ คนกินเป็น...ทาน

โบราณเขามีคาถานะ เวลาจะปลูก
จะทำอะไร ต้องให้รู้จักปล่อยวาง อย่ายึด
ถือเป็นของเรา จะปลูกต้นไม้เขาก็ให้ทอง
คาถาว่า “นกกินเป็น...บุญ คนกิน
เป็น...ทาน” ถ้านกกิน...ยัง คนกิน
...จับ อันนี้ปลูกเพื่อตัวกู ของกู

เพราะฉะนั้น เราทำหน้าที่อะไร
ก็อย่าไป...หมายมั่นมากมาย “เขาให้เป็น
อะไร...ในตำแหน่งอะไร !” เวลาเขาโยก
เขาย้าย ก็ถือว่า “เขาย้ายตรงไหน เรา
ก็ทำหน้าที่ได้ทั้งนั้น” ทำไม ! ย้ายกัน
ที่...จะต้องทะเลาะกันที่ ? ทำไม ! ย้าย
กันที่...จะต้องฟ้องศาลปกครองทุกที่ ?
“โยกโย่งกันน่าดู !”

ถ้าใครย้ายอาตมา ไปวัดอื่น ก็

25

บรมธรรม : พระราชธรรมปิณฑะ (พระพยอม กัลยาโณ) พ.ศ. 2555

ถ้าทำอะไรก็ยึดเป็นกู เป็นของกู แล้วยุหนัก ๆ
เข้าความยึดติดในหน้าที่ที่เป็นตัณหา ของกู
มันจะเริ่มเลอะเทอะ !

ไม่ฟ้องใคร...ขอให้ เป็น วัดที่มีเทศน์ได้ก็แล้วกัน ถ้าอยู่วัดไหน
ทำหน้าที่ได้ก็...พอ ทำไม ! จะต้องร้องไห้ ร้องไห้ ? ทำไม !
จะต้องถึงขั้นฟ้องร้องกัน ?

กลายเป็นรัฐมนตรีกับลูกน้อง หัวหน้าที่กับลูกน้อง **“ต้อง
กินแหนงแคลงใจ”** ถึงขนาดมองหน้ากัน...ไม่ติด ตกลงว่า เขา
ทำหน้าที่กันเพื่ออะไร ? มีตำแหน่งมีเก้าอี้หน้าที่เพื่ออะไร ? แต่
มันต้องเพื่อ...หน้าที่เพื่อหน้าที่ มีใช้หน้าที่เพื่อเงินหรือเพื่อตัวกู
ของกู

↓อย่าให้ตัวกู ของกูกัด...มันจะวุ่นวาย

ความหมายของ หลวงพ่อพุทธทาส ท่านบอกว่า...ถ้าทำอะไรก็ยึดเป็นกู เป็นของกู แล้วหนัก ๆ เข้า ความยึดติดในหน้าที่ที่เป็นตัวกู ของกู มันจะเริ่มเลอะเทอะ ! แล้วมันก็จะเริ่มวุ่นวาย แล้วก็จะเริ่มเอาเป็น เอาตายกับการยึดติด “กูมี...หน้าที่ตรงนี้ ! แก้อัศจรรย์ ! ตำแหน่งตรงนี้ ! ไม่ยอมเด็ดขาด ! ใครจะมาไล่ มาแย่งไม่ได้เด็ดขาด” ต้องตายกันไปข้างหนึ่ง...เสร็จเลย ! “ไม่เป็นของกู ตัวกู” ไม่ได้ !

เพราะทุกสิ่งเป็นของธรรมชาติ การที่เราหมายมั่น...เป็นการปล้นธรรมชาติ เราจะไปปล้นต้นไม้ต้นนี้ มาเป็นของเรา แต่ธรรมชาติเขามีทั้งดิน น้ำ ไฟ ลม...อาจจะโดนน้ำท่วมตายก็ได้ อาจจะโดนลมพัดหักก็ได้ อาจจะโดนไฟ หรือแสงแดดมันร้อนจัด

เหมือนตอนที่อาตมาเดินทางไปที่ สาขากาญจนบุรี ตอนเมื่อฤดูแล้ง มันร้อน...จัดเลยที่กาญจนบุรี ชมพุ่มะเหมียวใบไหม้...หมดเลย แล้วถ้าเดินไปนึก “ตายแล้ว ! ต้นของกูใบไหม้หมด” อย่างนี้ก็แย่ไหม ? ถ้าเดินไปดูแล้วใจห่อเหี่ยวไหม ?

แต่ถ้าไปไหม้ ก็ธรรมชาติมันเผากัน มันเป็นเรื่องของมัน เรื่องของธรรมชาติ

ส่วนเราจะมีกำบังกัน เราอาจจะเอาสแลน...เป็นเพียงบังแสง เหมือนสแลนที่วัด แต่สแลนไม่ได้เรื่อง คือ นั่งที่ร้อน

จึงสู้ธรรมชาติแบบนี้ไม่ได้ ถึงจะเอามาสู้กับธรรมชาติ แต่สู้ธรรมชาติจริงได้ไหม ? สู้ตรง (ได้ต้นไม้) นี่ไม่ได้เสียตางค์เปล่าเลย ชิงแล้ว...ก็ยังมีวัน ! ก็ต้องรู้จัก...

↓อย่าฝืนธรรมชาติ

มนุษย์อาจจะทำได้บ้าง แต่ก็อย่าฝืน แล้วก็อย่าคิดว่า “สำเร็จได้ทุกอย่าง” ที่เราจะฝืนธรรมชาติ แล้วอย่าไปแย่งธรรมชาติ อย่าไปปล้นธรรมชาติ อย่าฝืนธรรมชาติ เกินเหตุ เกินควร !

อาตมายังนึกเลยว่า...เมื่อน้ำท่วมคราวที่แล้วไม่น่าฝืนสู้เลย หมด ! ไปตั้งถ่านสี่ คันกันน้ำยังพังอีก เลยนึกได้ชัดเลย ! “กูไม่ฝืนกับมึงอีกแล้ว ปีหน้าถ้าท่วมขนาดนี้ปล่อย...เลย ๗” เราจะได้ไม่ทุกข์ แล้วก็หาทางปลูกธรรมชาติที่น้ำท่วมไม่ตาย

มนุษย์ที่ปล้น
ธรรมชาติ แย่ง
ธรรมชาติ เอาของ
ธรรมชาติมาเป็น
ของตัวเองมาก ๆ
คือ พวกนี้เป็น
อาชญากรที่ปล้น
ธรรมชาติ แล้ว
ธรรมชาติก็ต้อง
ตบหน้าเอาบ้าง

ไผ่กิมชุงน้ำท่วมไม่ตาย

แต่พร้อมกระนั้น ก็ปลุกพืชกิน
เร็ว สลับเข้าไป เป็นธรรมชาติให้มาอย่างนี้
“ไวกินก่อน” “อย่างนั้นช้า...กินทีหลัง”
เจ้าทุเรียนนี้แยะ กว่าจะได้กิน 7 ปี เสีย
เวลาปลุกทุเรียนอยู่ตั้งนาน ถ้ารู้อย่าง
นี้...ท่วมชะเมื่อ 5 ปีก่อน จะได้ไม่ต้อง
เล่นทุเรียน เสียตาย ! จะได้มาเล่นไผ่กิมชุง
จะได้มาทำแปรรูป...กุยช่ายต่อยอดอะไรได้

ตกลงว่า...มนุษย์ที่ปล้น

**ธรรมชาติ แย่งธรรมชาติ เอาของ
ธรรมชาติมาเป็นของตัวเองมาก ๆ
คือ พวกนี้เป็นอาชญากรที่ปล้น
ธรรมชาติ แล้วธรรมชาติก็ต้อง
ตบหน้าเอาบ้าง**

แล้วพวกที่ทำหน้าที่กันนะ “โยม !
ถ้าอชิบตีคนก่อน ๆ ย้อนหลังไปเอาเงิน
เดือนคั่นก็คั่นนะ” ที่ได้ปล่อยให้เขา เข้าไป
ปลุกบ้านได้อย่างไร...โนป่า ? แล้วปล่อย

ให้เขา เข้าไปเดินทำสายไฟ ทำวิมานได้อย่างไร ? เขาก็ร่วมกัน
หมดแหละ ! การไฟฟ้า...ถึงก ! เขาขอเสาไฟฟ้าเข้าไปในป่า ไป
เดินให้เขาทำไม ! เพราะถ้าไฟไม่เข้า ถนนไม่เข้า...รีสอร์ทเข้าได้
ไหม...? แล้วป่าก็อยู่ ! เขาทำหน้าที่กันอย่างไร ?

เขาทำหน้าที่บริสุทธิ ยุติธรรมโปร่งใสไหม ?

ถ้าทำหน้าที่กันบริสุทธิ โปร่งใส

เชื่อเลย ! ถ้าตอนนั้นะ รัฐบาลทำหน้าที่อย่างโปร่งใส ไม่
มีเรื่องโกงกิน อยู่ได้อีกนาน ฝ่ายค้านก็ค้านกันบริสุทธิใจ ถ้า
ต่างฝ่าย ต่างทำหน้าที่ กันอย่างบริสุทธิ การเมืองจะไม่ขัดแย้ง
กันขนาด...พัดกัน กัดกัน

ลากเก้าอี้กันอุ่นว้าย เพราะเริ่มทำหน้าที่กัน...ไม่บริสุทธิ
มีอะไรแอบแฝงเรื่อย จึงมีเรื่องการสาดโคลน นี่เพราะทำหน้าที่
ไม่บริสุทธิก็...สกปรก ๆ ก็เสียหาย แล้วก็กิเลสท่วมสภาเลย
ที่นี่...ยุ่งเลย !

ถ้าเขาเข้าไปทำหน้าที่กัน...ด้วยความบริสุทธิ์ ทางวัดที่ทำหน้าที่กันบริสุทธิ์ เวลานี้เจ้าหน้าที่ทางศาสนาไม่รู้อย่างไรกัน ? มีเรื่องอะไร ๆ เป็นข่าวไม่ค่อยบริสุทธิ์

↓ เทศน์...ไม่บริสุทธิ์ใจ

ถ้ามาเทศน์...ไม่บริสุทธิ์ใจ ! เดียวนี้ อาตมาว่า “ชักจะเยอะนะ !” เทศน์ไปที่...เดินเรื่อยโร จนโยมเพี้ยนบุญเลย

เดี๋ยวนี้เขาบอก...เทศน์มหาชาตินี้ ถ้าไปต้องแลกแบงก์ ปลีก เหรียญเยอะ ๆ “ประเดี๋ยวซุกไล่ตี 2 กุมภาพันธ์ไปรอบหนึ่ง แล้ววนมารอบสามอีก” ถ้าไม่ได้สามรอบนี้ ซุกไล่ไม่ปล่อย “โยม ! ก็ปล่อยสวดเสร็จแล้ว” โอ้เจ้า 2 กุมภาพันธ์เพี้ยนบุญเลย

ถามจริง ๆ ว่าแนวนี้ทำหน้าที่บริสุทธิ์ไหม ? ทำหน้าที่เผยแพร่คำสอนบริสุทธิ์ไหม ? โยม ระวังนะ ! ไปฟังเทศน์มหาชาติ ก็มีเรื่องจะเล่าให้ฟัง สักเรื่องฟังไหม ?

อาแป๊ะคนนี้ เขาไปฟังเทศน์มาหลายเที่ยว วันหนึ่งพระก็เทศน์เรื่องพระเวสสันดร เทศน์ให้โยมบริจาคเสียสละให้ทาน

พอเทศน์เสร็จพระก็ถามอาแป๊ะ คนนี้ว่า...“ลือฟังเข้าใจไหม ที่
อาตมาเทศน์ไปนี้ ?”

“เข้าใจ”

“เข้าใจว่าอย่างไร ?”

“ก็ลือเทศน์ให้อัวให้ลือ” แสบ ! ลือเทศน์ทั้งหมดนี้ เทศน์
เพื่อให้อัวให้ลือ อัวเข้าใจ !

เราอยากจะเอาหน้าแทรกแผ่นดิน ถ้าวันไหนอาตมา
เทศน์จบ โยมบอก...“สาธุ ! ดิฉันเข้าใจตลอด ท่านเทศน์ให้
ฉัน ให้ท่านทั้งนั้นเลย ก็เสร็จเลย !”

ถ้าทำหน้าที่บริสุทธิ เราต้องมาเทศน์กันเพื่อให้...ญาติ
โยมกระจำงแจ้งในหลักธรรม ให้โยมมีบารมีธรรม แล้วโลกก็จะ
ร่มเย็นเป็นสุข เราก็จะได้อยู่ในโลก ที่มันร่มเย็นเป็น...สุข
เพราะกัณฑ์เทศน์นั้นมันไม่ใช่ของสูงสุด แต่ของสูงสุดมันอยู่
ที่นี่ ไม่ใช่อยู่ที่กัณฑ์เทศน์ได้เยอะ

เดี๋ยวนี้ เขาชอบไปอวดกัน...เทศน์มหาชาติ วัดไหนได้
เยอะกว่ากัน !

เชื่อไหม ! เมื่อก่อนวัดบางวัดไม่เคยเทศน์มหาชาติ เป็น
พระนักปาฐกถาชั้นนำของประเทศ ไป ๆ มา ๆ

เขาบอกว่า เทศน์แบบนี้ มีคนมาพูดกันว่า “เทศน์ปาฐกถา
แบบนี้ ได้ไม่เกินหมื่น แต่ท่านลองจัดเทศน์มหาชาติสิ ดีไม่ดี

“...เราต้องมาเทศน์กันเพื่อให้...ญาติโยมกระฉ่างแจ่ม
ในหลักธรรม ให้โยมมีบารมีธรรม แล้วโลกก็ฉ่ำร่มเย็น
เป็นสุข เราก็จะได้อยู่ในโลก ที่มันร่มเย็นเป็น...สุข
เพราะกัณฑ์เทศน์นั้นมันไม่ใช่ของสูงส่งสุด แต่ของสูงส่งสุด
มันอยู่ที่นี้ ไม่ใช่อยู่ที่กัณฑ์เทศน์ได้ยะ...”

“ได้เป็นล้าน เป็นแสน” ผลที่สุด เป้ ! เลยทำหน้าที่...ไม่บริสุทธิ์
แล้ว

เพราะมีเป้าหมายจะได้เป็นล้าน ทำไม ! ไม่คิดให้โยมได้
บรรมธรรมที่สูงสุดไป ได้เงินเข้าวัดเท่าไรไม่สำคัญ เพราะเรา
จะได้รักษาหน้าที่ ของความเป็นผู้ทำหน้าที่ เป็นผู้ประกาศ
ธรรมอย่าง...บริสุทธิ์

34

บรมธรรม : พระราชธรรมมุนีเทศ (พระเทพมณเฑียร) พ.ศ. 2555

↓ ใช้เรื่องราวความดีผิดวัตถุประสงค์

เดี๋ยวนี้ไม่รู้เป็นอะไรกัน “พุทธชนันต์” อาตมาว่า...ชัก
จะไม่บริสุทธิ์ กล้าพูดตรง ๆ ว่า ขอให้ชี้ดี (หนังสือ) ชุดนี้ออก
ช้าหน่อย ถ้าออกใกล้ตายก็ดี...เอาพุทธชนันต์มาขายกินกัน
เสกรุ่นนั้น รุ่นนี้ “รุ่นพุทธชนันต์” กันหลายวัด

อาตมาอ่านดูหนังสือพิมพ์แล้ว บอก...พุทธชนันต์ออกมา
เป็นคูน เป็นเหรียญอย่างนี้ จะได้อะไรสูงสุดมาบ้าง 2,600 ปี ที่
พระพุทธเจ้าตรัสรู้ โยมก็ช่วยสนับสนุน ที่ทำหน้าที่ให้บริสุทธิ์ อย่า !
ไปสนับสนุน ที่เขาทำหน้าที่เลอะเทอะ พอทำหน้าที่พระไปพระ
มา...ก็จะเป็นเปรต เอาซะแล้ว

เมื่อเช้าวันก่อน ก็บอกพระที่ไปบิณฑบาต ก็ให้พระ “ไป
โปรดสัตว์” อย่าเป็นเปรต...บ้านไหนใส่เยอะ ก็จะไปแต่ชอยนั้น
บิณฑบาตจนตายคาชอยเลย ชอยนี้ใส่เยอะ พอชอยอื่นไม่ใส่ไม่

ไป เราต้องไปโปรดให้ทั่ว

อาตมาตั้งหลักไว้เลยว่า วันนี้ไปตลาดตรงนี้ เดี่ยวต้องไปชอยที่ไม่มีพระไปสักชอย หรือสองชอย ทำให้ชอยที่เขาไม่เคยได้เห็นพระ ได้ใส่บาตรพระ...ได้ทำบุญบ้าง ไม่ใช่ ! ไปยืนออกันอยู่ตรงตลาด ที่แม่ค้าขายอยู่ตรงนั้น เทวนไป...เวียนมา อยู่ตรงนั้นนะ

↓ บิณฑบาต...ไม่บริสุทธิ์ใจ

โยมก็เง่ ! พระเวียนแล้ว ก็ยังทำเป็นเวียนหัว...ไม่เห็นอีก ไม่ไหว ! อาตมานี้สั่งพระลูกวัดไว้เลยว่า ถ้าไปยืนร้านประจำละก็ จะไล่ออกจากวัดเลย...มันไม่บริสุทธิ์ **“บิณฑบาต ! แล้วก็เวียนกันอยู่อย่างนั้น ยืนกันอยู่อย่างนั้น”**

เดี๋ยวนี้ โยมถึงกับเอาอะไรไปคุนระ **“เดี๋ยวนี้...มีแก้อ้อ”** แม่ค้าเอาใจพระ เขาจะขายของใส่บาตร เขาเอาที่กรวดน้ำ เอาเปลือก เอาพรมมาปู เอาแก้อ้อให้พระนั่ง **“บิณฑบาตบ้าอะไร ! กันติดแก้อ้อยูนั่นแหละ”** เอ้อ ! ไม่ได้ อาตมาสั่งเลย ถ้ารู้ว่าพระวัดนี้ไปนั่งแก้อ้อกับเขาละก็ รับรองกลับมาวัด...กันร้อนแน่ !

แต่ถ้าเป็นว่า เขาจัดทั้งหมดบ้าน แล้วเขาเดินมาเป็นแถวใส่ก็ไปอย่าง แต่ ! ไปนั่งอยุ่กันนั่นแหละ

บางที่อาตมานึกก็สงสารนะ เราเดินผ่านไปตรงที่พระนั่ง

“โยมก็กรุ ! กันมาใส่เรา ๆ ก็เดินเลยไปไกลหน่อย เขาก็ยังวิ่งผ่านองค์ที่นั่ง...มาใส่เราอีก” แล้วคนเขาก็คงนึกอยู่บ้างนะ ว่า เอ๊ะ...ทำไม ! ไม่เดินบิณฑบาต ทำไม ! นั่งอยู่อย่างนี้

นี่แหละ ! การทำหน้าที่ไม่บริสุทธิ์อย่างนี้ มันมิได้ทุกสถาบัน ทุกองค์กร จะเป็นสถาบันศาสนา เป็นสถาบันกษัตริย์ เป็นสถาบัน ฯลฯ เชื้อเถอะ ! ทุกสถาบันจะมีพวกไม่บริสุทธิ์ในหน้าที่ หรือทำหน้าที่ไม่บริสุทธิ์

พวกประเภทให้อะไร เพื่อหวังประโยชน์ตอบแทน...ไม่บริสุทธิ์ แม้แต่บุญที่ทำแล้ว อธิษฐาน...นานนี้

↓ ใสบาตร : บำรุงศาสนา : ลดความโลภ

เมื่อเข้านี้มีคนหนึ่ง “อู๊ย ! ที่มันก็แอ๊ด” เขาดันนั่งอธิษฐานอยู่นั่นแหละ อาตมาเลยเดินไปเลยไม่รู้เขางอนหรือเปล่า ? แล้วเขาก็ไม่ใส่ อาตมาก็ไม่รับ “อะไร ! ใสบาตรนิดเดียว...ทัพพีหนึ่ง จะเอาวิมานกี่หลัง ?” ทำบุญแล้วหวังผลตอบแทนมาก โยมว่าบริสุทธิ์ไหม ? แต่ถ้าตั้งใจ “ใส่เพื่อทำนุบำรุงพระศาสนา ใส่เพื่อลดความโลภ...ใส่เลย !” ทำไม ! ตั้งนาน...นั่งอธิษฐานอยู่ ใ๊ไฮ !

เมื่อเข้านี้ เจอรายหนึ่ง นานติดปกติ แล้วสถานที่... คนก็เดินแอ๊ด ! เขาก็นั่งขวางทาง...อธิษฐานอยู่นั่นแหละ

“อธิษฐานขวาทาง” เราก็เลยเดินไปเลย

ไม่รู้ล่ะ อาตมาเดี๋ยวนี้ชักได้ข้อคิด ไปบิณฑบาต...ตัด
สันดานคน ได้หลายแบบ เท่ากับสอนไปในตัว สอนแบบไม่พูด
แต่ว่าเขาคงได้คิด “ญเอามากไปหน่อย !” เลยไม่ได้เลย...บุญ
เลยไม่ได้ทำ อธิษฐานเอามากไปหน่อย...เลยไม่ได้เลย

เมื่อตะกี้ก็เหมือนกัน เห็นคนบางคนมาทำบุญนะ บอก
ให้เอาปลาคนละแพ็ค ชั้ดชะ 5 แพ็ค...ไม่บริสุทธ์เลย เขาบอก
“เอาบ้านละแพ็ค ๆ จะได้ทั่วกัน” ชั้ดชะคนเดียว 5 แพ็ค...ก็แย่ !

37

บรมธรรม : พระราชธรรมปิณฑะ (พระพยอม กัลยาโณ) พ.ศ. 2555

↓ คุณของพระพุทธเจ้า

โยม อย่างไรก็ตามก็รักษาความบริสุทธิ์ไว้บ้าง “**เป็นชาวพุทธ**” ถ้าไม่มีเรื่องบริสุทธิ์นี้ อย่ากราบพระพุทธเจ้าเลย เพราะที่กราบพระพุทธเจ้า...ลืมไปหรือเปล่า ? 3 คุณของท่านที่เรากราบทาน คือ “**พระปัญญาธิคุณ พระบริสุทธิ์คุณ พระมหากรุณาธิคุณ**”

ถ้าเรามีใจกรุณาต้อง...ส่งสารคนอื่น แบ่งคนอื่น เอาคนเดียว ไม่ส่งสารคนอื่น โยม ! โง่ไปหรือเปล่า ? บริสุทธิ์ไหม ? เข้าวัดแล้ว แต่งขาวแล้ว อย่างนี้กว่า “**ชาวผ่อง**” ชาวเทา ๆ ก็มี “โยม ! อย่าให้เป็นชาวเทาเลย” ต้องขาวบริสุทธิ์

หน้าที่บริสุทธิ์ คือ ทำงานก็เพื่องานให้ผลงานมันมี ให้ความสมบูรณ์ มันเกิดขึ้นในโลกใบนี้ ให้วัดนี้มันสมบูรณ์ไปด้วยความสะอาดสบาย ร่มเย็นเป็นสุข...ไม่ใช่ ! ปลุกดันไม้ไหนก็ดันของกู

ยังนึกเมื่อก่อน อาตมาเมื่อก่อนตรงโน้น มีทุเรียน มีส้มโอ คุตส่าห์เขียนไว้ ให้เด็กไปแขวน “**ต้นนี้พระจองแล้ว**” เขาก็เอาไปอีก ถ้าเรายึดมันมาก เราก็เป็นทุกข์ไหม ? คุตส่าห์เขียนแล้ว ต้นนี้พระจองแล้ว เขายังเอาไปอีก อายุมากขึ้น...เดี๋ยวนี้ชักเข้าใจเยอะ “**อย่าไปยึดไปจองอะไรเลย**” ปล่อยไปตามธรรมชาติ ดีที่สุด ที่เหลือก็เป็นของเรา

ถ้าอย่างนี้...ง่าย สบาย แต่ถ้าปลุกอะไร ก็ยึดเป็นของ

นก/ลิง...กินเป็นบุญ
คน...กินเป็นทาน

เรา แล้วคนโบราณฉลาดคนละ ปุถุอะไร
ก็ท่องเที่ยว...“นกกินเป็นบุญ คนกิน
เป็นทาน” ไม่อย่างนั้น “นกกินบุญ
คนกินบุญจับ” ยุ่งตาย ! ไม่สงบ !

↓ ทำหน้าที่ไม่ต้องกลัวอด

อย่างไรก็ ถ้าทำหน้าที่เพื่อ
หน้าที่ แล้วไม่ต้องกลัวอด เพราะเมื่อ
ทำงาน ผลของงาน ก็ย่อมเกิดให้ได้
กินได้ใช้โดยไม่ต้องหวังอะไร นี่ประโยค
นี้น่าคิดนะ “เมื่อทำงานแล้ว ไม่
ต้องหวังอะไรหรอก ผลงานมัน
เกิด เขาก็ต้องมาบำรุงเราเอง
มาให้เอง”

พระใหม่ จะเชื่อ ไม่เชื่อ !...ไม่
รู้นะ ! ฟังบวชใหม่ทำหน้าที่ของพระ
ให้ดี เต็มใจนี้มีหลายองค์นะ เข้ามา
ก็ถามเรื่อยเลย มีตรงไหนให้จัด มีตรง
ไหนให้ทำ “แหม ! ชักสนุกกับหน้าที่”

เดี๋ยวเถอะ ! วัดล้นเพียบเลย เดี่ยว !
ของกินของอะไร...ก็เหลือเฟือ

ให้รู้สึกได้ว่าทำอะไรทำหน้าเพื่อ
หน้าที่...แล้วไม่ต้องไปกลัวอด ถ้าพูด
อย่างเขายี้ย อีกหน่อย ! “ถ้าเป็น
ผู้ทำหน้าที่ได้บริสุทธิ์ แล้วยังกลัว
อด” ต้องอายอะไร...? “อายหอย”
เพราะหอยมันไม่มีมือ มีเท้า ยังไม่
กลัวอดเลย

ฉะนั้น ใครเกิดมาทำหน้าที่
แล้วกลัวอด...ต้องดำน้ำ ไปคุยกับ
หอยหน่อย ! “ทำไม เอ็ง ! ไม่มี
มือ มีเท้าแล้ว เอ็งไม่กลัวอด” เรา
มีมือมีเท้า แล้วทำเต็มที่ แล้วจะอด
ได้อย่างไร ? เขาไม่ปล่อย...ให้เรา
อดหรอก

อาตมานึกชอบ หลวงพ่อ
องค์หนึ่ง ท่านมรณภาพไปแล้ว
ท่านบอก “ไม่ต้องเก็บไว้ฉันพุ้งนี้
หรอก...เป็นพระ พุ้งนี้ ! คน

ศรัทธาก็มีอีก” ท่านก็เลยแบ่งแจกหมด
ยิ่งแจก เขาก็ยิ่งเห็นท่านว่า...ใจดี

วันนี้ตั้งแต่บวชมานะ โยม ! ได้
ขึ้นหูกอยู่ก็วันนี้...เดินมาตรงนี้ ไม่รู้จักลับ
หรือยัง ? มีเด็กผู้หญิงตัวอ้วน ๆ ตัว
เล็ก เขามากัน 3 คน บอก...อยากมา
ปล่อยปลา อยากมาเห็นปลาบ้าง เต่าบ้าง

อาตมาก็เลยเรียก ให้เจ้า
หน้าที่หน้ามูลนิธิ นำอาหารปลามาให้
หน่อย แล้วอาตมาก็พาเขาเดินมาให้
อาหารตรงนี้ เขาพูดกันตลอดทางเลย
“กูบอกแล้วหลวงปู่ใจดี ไม่เชื่อกูนี้”
พูดกันมาเรื่อย เดินไล่หลังเรามาเรื่อย
ใจดีเห็นไหม ? บอกแล้ว **“ใจดี”** เขา
พูดกันอย่างนี้

พอไปโยนอาหารให้ปลา เต่า
ก็ขึ้นมาพอดี แล้วเราก็ทำท่าโยนให้เขา
ดู แล้วปลาก็ **“แหม ! พร้อมใจกับ
พระกันดี”** ขึ้นโชว์ตัวกันน่าดูเลย เด็ก
เขาก็มี...ความสุข

42

แล้วเขาบอกว่า “**อยู่ที่บ้านมีแต่ตึก**” เด็ก ๆ ไม่ได้เห็น
ธรรมชาตินก เต่า ปู ปลาเลย อยู่แต่บนตึก เออ ! มานั่งคิด
“**วัดนี้ ! ถ้ามีธรรมชาติ มีสัตว์ มีนก หนู ปู ปลาอยู่ไป**” เด็ก
มา...ก็ดี !

↓ความต่าง : เมตตา : รับผิดชอบ : ระเบียบวินัย

แล้วเขาบอกว่า เด็กนี้นะ ถ้าลองเขามาได้ให้อาหารปลา
นะ เขาบอกว่า เด็กเลี้ยงปลา เลี้ยงนก เลี้ยงหนู อะไรนี้ เด็กที่
เลี้ยงสัตว์ กับเด็กไม่เลี้ยง...นิสัยโตขึ้น จะต่างกันลิบเลย

1) จะมีเมตตาต่างกัน

2) จะมีความรับผิดชอบต่างกัน

3) จะมีระเบียบวินัย เวลาต่างกัน

เพราะว่า...ถ้าเขาเลี้ยงสัตว์ เขาจะต้องจัดแบ่งเวลาว่า เขา
จะต้องไปหาอาหารให้สัตว์...ตอนไหน ! ก่อนไปโรงเรียน เขา
จะต้องให้อย่างไร ! กลับมาจากโรงเรียน เขาต้องไปให้อย่างไร !

เขาจะบริหารเวลาก่อนทำการบ้าน ต้องให้เขาก่อน...อะไรอย่างนี้
แล้วเด็กเขาจะบริหารเวลาชีวิตดี จะมีเมตตาสูง รับผิดชอบสูง ถ้า
เด็กมาแบบนี้ อาตมาจะยอมเสียสละ เดินมาเลย เดินนำพาเขามา

ถ้าเราทำหน้าที่ ให้จิตวิญญาณเด็กเขาดีขึ้น มันเป็น
หน้าที่เลย แล้วอย่าไปคิด **“เอาอะไรจากเด็กเขาเลย”** เขาไม่
มีสตางค์ อาหารปลา ก็ให้เขาฟรี เพราะว่าเขาไม่มีสตางค์ แต่
เขาอยาก...จะมาให้

ถ้าเราไม่คิดอะไร ที่เอามาก เอาเงินอะไร เหน็ด เหน็ด หน่อย หน่อย
คนเขาก็ให้กินมาเยอะเลย เขาก็ไปโปรยให้กินจนหมดถึง...ครึ่ง
ถึงเลย แล้วก็เหมือนกันนะ คนเอาอาหารสัตว์มาไว้

อย่างไรโยมก็มีติดเอามาไว้บ้างก็ดีนะ เม็ดโต ๆ นะ
เพราะปลาตัวใหญ่ บางคนซื้อมาเม็ดติดเดียว ! อย่างกับลูกปลา
เพิ่งเลี้ยงเลย จะกินไม่ได้เม็ดติดเดียว ! มันต้องให้ปลาเล็ก ปลา
เลี้ยงใหม่ แต่ว่าปลาที่มันใหญ่ ต้องเม็ดโต ๆ ปลาตุ๊ก บางตัว
มันกินเม็ดโต ๆ

เดี๋ยวนี้ไม่จริงนะ ! เมื่อก่อนต้องมีอาหารปลากินพืช กับ
ปลากินเนื้อ ปลาตุ๊กเมื่อก่อน เขาวามันไม่กินพืช แต่เดี๋ยวนี้กิน
หมดแล้ว **“ปล่อยให้มันหิว”** แล้วก็เอาอาหารพืชมาให้กิน กินไป
กินมา...อร่อย ! เมื่อก่อนกินผักไม่เป็น เดี๋ยวนี้เริ่มกินผักเป็น
แล้ว ช้อนไหนปล่อยเข้าไป...ก็กิน

อย่างไรพวกเรานะ ทำหน้าที่
อย่าไปหวังตอบแทนอะไรมาก แต่
พอมีผลงานให้เขาเห็นนะ ไม่ต้อง
กลัวอดเขาก็จะส่งให้เอง

แต่ไม่รู้พวกเรา จะเชื่อไม่เชื่อ !
ว่า สมัยก่อนนั้นะ คนทำนาพอได้ข้าว
ก็ไปแลกส้มโอ ส่วนคนทำสวน...ไม่
มีข้าวกิน คนทำสวนก็ได้ส้มโอออก
มา ก็พายเรือเอาส้มโอ...ไปแลกข้าว
คนมีข้าว...ไม่ได้กินส้มโอ ก็แลกกัน
ไป แลกกันมา เขาไม่ได้หวังเอารำเอา
รวบ อะไรกัน...เช่น ยุคปัจจุบัน

มันก็เลยอยู่กันค่อนข้างเป็น
บรมธรรม คือ เป็นความสุขที่แลกเปลี่ยนกันกิน กันขอ แล้วเดี๋ยวนี้ มัน
ชักหายไปนะ แกงบ้านนี้ไปให้ 3-4
บ้านติด ๆ ในหมู่บ้านนี้

สมัยอาตมาเล็ก ๆ ก็รำคาญ
ย่าเหมือนกัน ย่าจะบอก “ยอม !
มึงเอาแกงไปให้บ้านโน้นถ้วยหนึ่ง”

บรมธรรม คือ
เป็นความสุขที่
แลกเปลี่ยนกันกิน
กันขอ

เดินไปหมาก็จะกัด พอหมาจะกัด ก็จะมีคนใหญ่ “น่าจะเดินมา
เอง...หมาก็ให้เข็ด”

ตอนนั้น ทำหน้าที่...แบบหงุดหงิด แต่ว่า เออ ! เวลา
เขาแกง เขาก็เอามาให้เรา “แลกกันกิน...แลกกันมา” ก็เลยอยู่
กันอึดหน้าตำราญ เบิกบานเป็นสุข ทำให้เพื่อนบ้าน แทบไม่ต้อง
ทำริ้วบ้าน ต่างคนต่างก็...ถ้าขึ้นทำริ้ว เดียวก็ส่งของกันลำบาก
ก็เลยอยู่กัน ในหมู่บ้านอาตมาก็ 7-8 บ้าน ไม่มีริ้วบ้านเลย ไม่
มีริ้วสมัยโน้น...สบาย ! “มีเพื่อนบ้านที่ดี ดีกว่ามีริ้วบ้านที่ดี”

45

บรมธรรม : พระราชธรรมปิณฑะ (พระเทพอม กัลยาโณ) พ.ศ.2555

↓ ความรักสากล

ข้อสุดท้ายแล้ว “ความรักสากล” ข้อนี้เป็นข้อสำคัญ
ที่สุด ข้อหนึ่งใน 4 ข้อแห่งบรมธรรมนี้

“รักผู้อื่น” เห็นแก่ผู้อื่น ยิ่งกว่าตัว หรือพวกพ้องของตัวเอง
ตัวเราเป็นหนึ่งในหลายล้านชีวิต

ถ้ามีความรักในหลายล้านชีวิตนั้น “ความรักจะยิ่งใหญ่”
มากกว่ารักตัวเอง เพราะรักตัวเองเป็นสุขแคบ ๆ ให้ตัวเองกิน
อยู่ สะดวกสบายคนเดียว

มีสุภาษิตว่า “เนกาลี ลภเต สุขํ” กินคนเดียว อยู่ไม่
เป็นสุข

ถ้าเรามีเห็นแก่ตัว รักตัวเอง ได้ของอร่อย ๆ มา หลบไป

กินในลั้วคนเดียว กลัวลูกกับเมียเห็น คนนี้อยู่กับใครก็ไม่เป็นสุข
 เพราะฉะนั้น ท่านพูดคำนี้ดีนะ **“รักตัวเองมันก็...แคบ”**
 แต่ถ้าเป็นชีวิตเดียวในหลาย ๆ ด้านชีวิต ถ้าเรารักหลาย ๆ ด้าน
 ชีวิต **“แหม ! ความรักมันกว้าง...อย่างกับแม่น้ำ”** แล้วใจ
 มันจะเป็นอย่างไร ? จากใจแคบ จากดูตาย เพิกเฉย ปล่อย
 ปลดละเลย ใครยาก ใครจน ใครอด ใครลำบากช่างหัวมัน ขอให้
 ญวณสบาย เข้าไว้ก่อน

อย่างนี้ละ ที่เคยอธิบายเรื่อง พระโพธิสัตว์ว่า พระโพธิสัตว์
 จะช่วยคนอื่นก่อน พอเรื่อดม ! ก็ดันคนอื่นขึ้นก่อน ตัวเองยอมขึ้น
 ที่หลัง แต่เจ้าพวกที่แย่มาก เขาจะเหยียบหัวคนอื่นขึ้นก่อน
“โพธิ” ข้างหน้าเขาจึงหายเลย ไม่ได้เป็น...โพธิสัตว์

เพราะฉะนั้น ความเห็นแก่ตัว...เป็นตัวชั่วร้าย เป็นตัว
 โด่งขึ้นต่ำ แต่ถ้าได้รัก
 สากล เมื่อเราเห็นเพื่อน
 มนุษย์ประเทศไหน ?
 ชาติไหน ? ศาสนาไหน ?
 เผ่าพันธุ์ไหนก็ตาม ถ้าเขา
 ลำบาก อดอยาก แล้วอด
 นึกสงสารเขา...ไม่ได้ นึก
 อดยากให้เขามีความสุขขึ้น

มาบ้าง

อาตมามาตั้งเกตดู พวกแมว พวกมั่ง พวกกะเหรี่ยง พวกพม่า นี่นะ ตอนขึ้นไปอยู่สาขาสอโอ (จ.ตาก) นะ...เขาลำบาก เหลือเกินประเทศเขา เขาไม่มีงาน ในสมัยนั้นเขาปกครองแบบทหาร ก็ปล่อยคนในประเทศออกอย่างลำบาก แล้วมาของานเราทำ ก็ขอค่าแรงแค่ 40 บาท 50 บาท 60 บาทเอง ทำทั้งวันขอแค่ 60 บาทเอง

แต่เดี๋ยวนี้ เขาก็ดีขึ้น แล้วถ้านางของชาน ชูจิ ได้ขึ้นบริหารบ้าง ประเทศเขาก็อาจจะดีขึ้น ถ้าเราตั้งใจแคบ ก็จะไม่ !

47

↓ หนีร้อนมาพึ่งเย็นกับหลวงพ่อพยอม

นึกถึงตอนสมัย พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี อาจารย์ไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ลูกชาย ตอนนั้นพม่าที่หนีจากภัยการเมือง เข้ามาบานเลย ทั้งพระ ทั้งนิสิต นักศึกษา มาอยู่ที่วัดอาตมา 200 คน

อาตมาบอก แล้วจะทำอย่างไร “เป็นต่างด้าวมา อาตมาก็ผิดสิ” เขาก็บอก “หลวงพ่ช่วยชีวิตเขาไว้ก่อนเถอะ เดี่ยวผมจะรายงานคุณพ่อเอง ตอนนี้พ่อผมเป็นนายกฯ คงจะช่วยให้บ้าง หลวงพ่อรับไว้ก่อน” อาจารย์ไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ มาเองเลย

แล้วก็เอามาปักไว้ที่วัดนี้...เยอะเลย แล้วพอลอกจากนี้ ก็ดันเข้าไปยึดโรงพยาบาลที่สวนผึ้ง ที่ จ.ราชบุรี อะไรกันนั้น...ก็ไปจากที่นี่ แล้วก็ไปโดนยิงตายซะก็คนไม่รู้! ที่เป็นข่าวตอนนั้น...ก็ไปจากที่นี่ ก็เขาเป็นเพื่อนมนุษย์กับเรา เขาก็เกิด แก่ เจ็บ ตาย เหมือนเรา ถ้าเราไม่เอื้ออาทรเขา สักนิด ! สักหน่อย !

แล้วเดี๋ยวนี้ บางคนเลวชาติจริง ๆ นะ พอเห็นต่างเผ่า ต่างพันธุ์ ต่างชาติ ต่างศาสนานิดเดียว รังเกียจเดียดฉันท์ แล้วไม่รู้ จะจริงหรือไม่จริง ?

↓ ความเชื่อที่ผิด : ว่าคนอื่น จะได้บุญ

อาตมาไม่เชื่อเลยว่า “หลักศาสนา จะมีบอกว่า ว่าคนอื่น ศาสนาอื่น จะเป็นบุญ !”

มันต้องเป็นความเห็นแก่ตัว ของผู้นำทางศาสนา ที่สอน บ้าบอ อะไรแบบนั้น มันต้องเป็นเพื่อนมนุษย์กัน ถึงอย่างไร ก็ต้องมีความรักสากลบบ้าง รักผู้อื่น เห็นแก่ผู้อื่น ยิ่งกว่าเห็นแก่ตัวนี้ มันก็จะทำให้เป็นคน...มีบารมี มีความเอื้อเฟื้อ มีจิตใจที่สูงส่ง มันก็จะวกไปหาข้อที่ 1 ง่ายขึ้น

เขาจะเป็นคนมีความสุข จากการทำแบบนี้ ที่เป็นความสุขที่ดี ได้ช่วยคนอื่น แล้วมันจะรู้สึกได้ว่า เขาสบาย เขาปลอดภัย มีกิน มีใช้...กว่าได้เห็นลูกเขาอด ไม่มีอะไรกิน !

อาตมาขึ้นไปทีหนึ่งก็ เก็บของแห้ง ที่ไปบิณฑบาตได้
ก็เอาไปฝากเด็ก เขาไม่มีอะไรกินเลย แทบไม่รู้จึกคำว่า “ขนม”

เพราะว่า ต้องไปทำไร่อยู่บนเนินเขา ไม่มีร้านค้าขายอะไร
เลย แต่แถวเรามีชาเล้งขายไอศกรีม...เห็นกินกันปากเปราะ
เลยนี่

เราเห็นเด็กที่นี่ กินกันปากเปราะ แล้วไปดูที่โน่น ปาก
แห้ง มันก็...สงสาร ! พอไปที่ที่ใส่ห่อ ใส่ถุง มีป๊อขนมปัง ที่โยม
ให้มา อาตมาจะไปทีก็ต้องติดไป แล้วรู้สึก ว่า พอได้ให้ เขาก็ได้
กิน “อ้อ ! เด็กบางคนเขาก็กราบ..สาธุ ๆ” เห็นหลวงพ่อก
แล้ว วิ่งกันมาเชียว กรูกันมาเชียว นี่น่าสงสาร !

ถ้าคนเราไม่มีจิตรู้จักคำว่า “รักผู้อื่น” เลย

↓ ความเห็นแก่ตัวจัด : ตัวร้าย

ความเห็นแก่ตัวจัด ๆ คือ ตัวร้าย โลกเราที่บรรลัย
ก็เพราะความเห็นแก่ตัว เขารักแต่พวกเขา เขารักแต่เผ่าพันธุ์
เดียวกัน เขาเลยต้องห้าห้า ฆ่ากันล้างเผ่าพันธุ์อื่น เผ่าอื่นนี้อยู่
กันไม่ได้...ก็แย่ ! เลย

เดี๋ยวนี้อะไร ! ชาโก ผิดทองเหลืองอะไรนี้ เขาก็เป็นชีวิต ๆ
หนึ่ง เราอยู่กันหลาย ๆ ล้านชีวิต เรารักแต่ชีวิตเดียว อีกตั้ง
หลายล้านชีวิต...ไม่เผื่อแผ่ให้เขาบ้างเลย ก็อยู่กันยาก !

ตกลงว่า...เราถ้ามีแบ่งความรัก ไปรักหลาย ๆ ด้านชีวิตมันจะยิ่งใหญ่ กว่ารักชีวิตเดียว มันจะมีความรักที่ยิ่งใหญ่ กว่ารักชีวิตเดียว พลังความรักก็จะแรง ! จะสูงมาก ! อย่างที่สูงสุดเลย จะเป็นความรักที่ไม่มีที่สุดไม่มีความประมาณทั้งเทวดาและมนุษย์ จนลืมตัวเอง ไม่มีตัวตนเหลืออยู่ ในที่สุดก็จะ...ละตัวตนได้

ความรักผู้อื่นมากๆ มันไปสู่ขยอตตรงที่ว่า...จะลืมตัวเอง จะละความเห็นแก่ตัวเอง จนหมดตัวตน หมดอัตตา ก็จะกลายเป็นคนที่มีความว่าง เย็น สงบ เบา ไม่ต้องมานั่งแบกตัวเอง พรรวกพวกรของตัวเอง อยู่พวกเดียว กลุ่มเดียว

นี่คือ ความสัมพันธ์ของบรมธรรม ตามหลักจริยธรรมทั้ง 4 มิอาจแยกกันได้อ ถ้าเรารักผู้อื่นเท่าไร ? พอมีความสุขสูงสุด ความเป็นมนุษย์ก็เพิ่มขึ้น ทำหน้าที่อย่างบริสุทธิ์ต่อไปก็ดีขึ้นเรื่อย ๆ

ไม่ว่าจะเป็นศาสนาที่มีพระเจ้า หรือไม่มีพระเจ้า ก็ต้องถือหลักอย่างนี้ไว้บ้าง

มิฉะนั้น เราไม่มีคำว่า...บรมธรรมจริง ถ้ามีบรมธรรมจริงต้อง...เพื่ออะไร ? ตัวเราก็กต้องถามตัวเราว่า เรามีธรรมะ มีศาสนา...เพื่ออะไร ? ก็เพื่อคำตอบ...ให้รู้ว่า เราเกิดมา เพื่ออะไร ?

ไม่ใช่ ! เพื่อเกิดมาหาความสุข ให้ตัวเองข้างเดียว แล้วยังโง่หาความสุขที่ผิดหลัก...ที่เกิดมาเป็นมนุษย์ ถ้าเราเป็นมนุษย์

พบพุทธศาสนา แล้วเกิดหา...ความสุขไป ๆ “ก็เสียชาติเกิด !”
 ฉะนั้น ถ้าเกิดมาทั้งที ก็ต้องได้สิ่งที่ดีที่สุด ที่มนุษย์ควร
 จะได้ ต้องตั้งหลักว่า...

↓4 เรื่อง ที่คนไม่รู้ : เสียชาติเกิด

1. เราเกิดมาทำไม ? บรรพกรรม 4 ข้อ ทำให้ได้คิดเรื่อง
 ว่า...เกิดมาทำไม ! ได้ดีกว่า คนไม่รู้เรื่อง 4 เรื่องนี้

- เรื่องความสุข
- เรื่องความเต็มเต็มความเป็นมนุษย์
- เรื่องหน้าที่บริสุทธิ์
- เรื่องความรักสากล

ถ้าคนไหนเขาไม่รู้เรื่องนี้เลย เขาก็จะเคืองกว้าง ไม่รู้เกิด
มาทำไม !...สะเปะสะปะ

2. ท่านบอกว่า...จะทำให้เป็นมนุษย์ที่ได้สิ่งที่ดีที่สุด ที่
มนุษย์ควรจะได้ จะได้รับในชาตินี้ด้วย ไม่ต้องไปรอ...ในชาติหน้า

3. เพื่อให้ปัจเจกบุคคลมีสันติสุข ทันตาเห็น โดยไม่ต้อง
พึ่งวัตถุ หรือตกเป็นทาสของวัตถุ เพราะจะเกิดความสุขที่มีวัตถุ
ก็ไปแบ่งวัตถุให้คนอื่น แล้วเกิดสุข ยื่นขนมให้เขากิน เขารับก็มี
ความสุข แล้วเราก็ได้รับความสุข ไม่ใช่วัตถุเข้าเรือนะ วัตถุออก
จากเราไป เขาก็ยังมีความสุขได้ แต่บางคนคิดได้ด้านเดียว **“ต้อง
วัตถุ...เข้ามามาหาเรา”**

ป้า เขา ล้มลงต้องเป็นของเรา ต้องดึงมาเป็นของเรา
ถ้าผลักออกไป...แล้วหมดสุข

แล้วที่พอเขาเอารถไปไถนะ เขาคงทุกข์ น่าดูนะ ! **“30
ล้าน 40 ล้าน เขาไถโครม !”** เขาคงรู้สึกวัตถุจากกูไปแล้ว
แต่ถ้าเรายื่นวัตถุให้คนอื่น แต่กลับเกิด...สุข

“เพราะจิตที่คิดจะให้ สบายกว่าจิตที่คิดจะเอา”

เพราะฉะนั้น ก็ต้อง บอกว่า มันทำให้เกิดสุขทันตาเห็น
แล้วไม่ต้องจะคิดพึ่งวัตถุมากเกินไป และไม่ตกเป็นทาส...ของ
วัตถุเกินไป

4. แล้วก็จะเกิดต่อมา อีกข้อหนึ่ง ก็คือว่า **“เพื่อเป็น**

รากฐานของศีลธรรม คือ ความปกติสุขของสังคม ถ้าสังคม
โลกเราเกิด มีเรื่องคิด เรื่องรู้ เรื่องปฏิบัติธรรม 4 เรื่องนี้...

เขารู้จักหาความสุขถูกต้อง เขารู้จักเติมเต็มความเป็น
มนุษย์กันดีขึ้น แล้วรู้สึกทำหน้าที่ให้บริสุทธิ์มากขึ้น เขาก็ไม่ต้อง
ตั้งหน่วยปราบปรามความบริสุทธิ์ ไม่ต้องประกาศนโยบายโปร่ง
ใสบริสุทธิ์ เพราะว่า เขาต้องทำหน้าที่...ให้บริสุทธิ์ ที่สำคัญ
มันเป็นรากฐานของศีลธรรม คือ ความปกติสุขของสังคม

สังคมวุ่นวายทุกวันนี้ เพราะไม่มีบรมธรรมทั้ง 4 ข้อ หา
ความสุขตะกตะกลาม จนคนอื่นเป็นทุกข์เลย แล้วไม่เติมเต็ม
ในส่วนเป็นมนุษย์ เติบโตเรื่องให้จิตวิญญาณหิวกระหายตลอด
เติมทรัพย์สินสมบัติ ยศ อำนาจ ตำแหน่งแล้ว ก็ทำหน้าที่ที่...บิด
เบี้ยว

เดี๋ยวนี้ ที่น่าเป็นห่วงที่สุด ก็คือ หน้าทีของพวกรักษา
ความยุติธรรม ถ้าเจ้าหน้าที่ที่รักษาความยุติธรรมเป็นอย่างที่เป็น
ข่าว ! ที่เขาต้องเอาแพะไปแทน...นี่ก็แย่ ! ไม่รู้กี่มาตรฐานกัน
แล้ว มาตรฐานทางความยุติธรรม จนบางคนต้องใช้คำว่า “ยุติ !
ความเป็น...ธรรม” ก็เลยเหลือแต่ ธรรมเท่านั้น...ก็ยุ่ง !

↓ คีลธรรมบีบคั้น

ต่อมา คีลธรรมที่ไม่เป็นบรมธรรม เป็นรากฐานนั้น เป็น
คีลธรรมบีบคั้น ตรงนี้ประโยคนี้นับว่าดีเด็ดที่ต้องดูให้คั้น
ขอทวนอีกทีเถียว “คีลธรรมที่ไม่มีบรมธรรม เป็นรากฐานนั้น
เป็นคีลธรรมที่บีบคั้น” คือ ถ้าทำกันไม่สุจริตแล้ว ต้องทำกัน
แบบเล่นละคร ต้องเกณฑ์คนไปอย่างนั้น อย่างนี้

เดี๋ยวนี้ ที่เสียเวลา คือ เกณฑ์คน ไปต้อนรับผู้หลักผู้ใหญ่
แล้วพวกที่ปฏิบัติงาน...ก็แย่ ! ต้องมาเข้าแถวต้อนรับ ไม่อย่างนั้น
ขาดระเบียบผู้น้อยเคารพผู้ใหญ่ ถ้าผู้ใหญ่ดี ไม่ต้องจัดเกณฑ์
คนมาหอรอก เขาก็...? (ต้อนรับ)

เดี๋ยวนี้ เขาก็เริ่มเล่นแผนอะไรก็ไม่รู้ล่ะ ! เช่นตั้งแต่เมื่อ
เข้านี้ บางทีโรงเรียนเดียวกันนะ ก็น่าจะจัดมาเที่ยวเดียวกัน อยู่
โรงเรียนเดียวกันนะ ! หรือเขาอยู่คนละห้อง...อย่างไรไม่รู้ ? เมื่อ
เข้ามา แล้วให้เราเทศน์เรื่อง “ศีล 5” พอปากก่อนจะมาเทศน์

ที่นี่...มาอีกแล้ว เรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง ในหลักเศรษฐศาสตร์
ชาวพุทธ”

แล้วทำไม ! มาไม่พร้อมกัน...เหมือนกับเราว่าง ไม่มีอะไร
จะทำ เมื่อตอนที่...จะมาเทศน์ จึงเลยเวลาไปตั้งเยอะ

เดี๋ยวนี้ เขามีการบีบให้เด็กเข้าวัด ให้มาทำเรื่องนี้
รายงานเรื่องนี้ ทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่เด็ก ถ้าไม่มาฟังพระเทศน์
ไม่ได้คะแนน “บีบเขามา !” นี่ไม่ใช่ ! ศีลธรรมแบบสากล มัน
ไม่เป็น...บรมธรรม ถ้ามันเป็นศีลธรรมโดยสายเลือด เขาต้องมา
ด้วยความรู้สึก...อยากจะได้เรื่องแนวทางดับทุกข์ไป

อยากจะได้มาเติมเต็ม...ความเป็นมนุษย์ อยากจะได้
ไปทำหน้าที่ต่อไปอย่าง...บริสุทธิ์ และจะได้...รักเพื่อนมนุษย์
สากล กว้างขวาง

เดี๋ยวนี้จบกันไปแล้ว เขาเห็นแก่ตัวกันบรรลัยเลย แม้แต่
ตอนเรียนเดี๋ยวนี้ ก็เริ่มเห็นแก่ตัว...โรงเรียนไหนดัง ก็จะไปเบียด
กัน แล้วโรงเรียนที่ไม่ดังก็...โหล่ง ว่าง บางทีต้องยุบไปเลย

55

บรมธรรม : พระราชธรรมปิณฑะ (พระเทพอม กุลยาณ) พ.ศ. 2555

↓ ศีลธรรมในสายเลือด

แล้วตอนนี้เขาเริ่มบิบเต็ก แล้วก็ไม่รู้ว่า สอนหรือเปล่า ? บอกหรือเปล่าว่า ? ถ้าจะมีศีลธรรมสากล บรมธรรมจริง ที่เป็นรากฐานของศีลธรรม มันต้องเป็น **“ศีลธรรมในสายเลือด”**

พอถึงวันพระ วันหยุด เขาต้องอยากมาวัดเอง เดี่ยวนี้ต้องบิบให้เขามา...เอาคะแนนแลก

นี่ประโยคจึงน่าคิด **“ศีลธรรมที่ไม่มีบรมธรรมเป็นรากฐาน มันจะเป็นศีลธรรมที่บีบคั้นกัน”**

เดี๋ยวนี้ต้องเกณฑ์กันนะ...ให้เข้าวัดเท่านั้นเท่านี้ หรือต้องเกณฑ์กัน...ให้ไปเข้าร่วมพิธีกรรมกัน แล้วบางทีมันเปราะบาง ทำพิธีอะไร !...แห่เทียนกันในน้ำ ในบก ถ้าไม่ไปร่วมนะ ผู้ว่าฯ เล่นงานเอา นายอำเภอโดนจัดการ...ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน จึงพาลันเลย

ถ้าเขาเป็นบรมธรรมโดยสายเลือด มันจะไม่ต้องบีบคั้นหรือ ไม่ต้องบังคับหรือ เขาก็จะมีอารมณ์...อยากได้บรมธรรม เพื่อสันติสุขของชีวิต...เขาไปขอของเขาเอง

5. เพื่อแก้ปัญหาของสังคม ทุกปัญหา อย่างถึงราก ถึงปัญหา เช่น สงคราม เศรษฐกิจ การเมือง ความอดอยาก บรมธรรม 4 ประการนี้ มันแก้สงครามได้ไหม ? ก็ลองคิดดู ถ้าเขาหาความสุขดี ๆ เขาจะไปแย่งความสุข หรือต้องทำสงครามแย่งความสุขกันไหม ?

ตัวอย่างเกาะอะไร... (เกาะเชนกากู) ของญี่ปุ่น ที่เขา
จะฆ่ากัน ทุกวันนี้เห็นไหม ? ถ้าไม่ได้เกาะนั้น เขาจะตายกัน
หมดหรืออย่างไร ? ทำไม ! ต้องทำสงครามตั้งแต่เกาะ
ฟอกซ์แลนด์ สมัยก่อนนั้น

“สงครามที่เกิดขึ้น เพราะไม่มีรากฐานบรมธรรม”

↓หาความสุข໋ ໑

อันดับแรกเลย “หาความสุข໋ ໑ ในการแข่งขันกัน”
แทนที่จะคุยกัน ตกลงกัน ยุติ...เป็นสันติภาพ แทนสงคราม แล้ว
มีความสุข แต่นั่นรบกัน แล้วมีความสุข แบบนี้เขาบ้าที่สุดเลย !
พวกบางประเทศ

เดี๋ยวนี๋ บางประเทศชอบผลิตอาวุธ แล้วเขาต้องการ
จะขายอาวุธ เขาก็ยัให้มีสงคราม ถ้าไม่มีสงคราม พวกอาวุธที่
ผลิตไปจะได้เงินได้ทองไหม ? นี๋ ! ประเทศบ้า ໑ พวกนี้ อย่าให้
เอ๋ย...ประเทศเขาเลย ถ้าเอ๋ยชื้อไป เดี๋ยวเขาขึ้นบัญชีดำ...อาตมาอีก

ทีนี้ “เศรษฐกิจ” เวลานี้ ที่จริงพวกทรัพยากรแร่ธาตุ
ถ้ามันไม่มีมนุษย์ที่...เปรต ! มัน...หิวตะพึด ถ้าเขาไม่เอาไว้
คนเดียว

เหมือนที่ดินนี้ ! ตอนนี้เป็นอย่างที่ว่าเคยพูดเลยว่า
“ไม่ช้าหรอก ! เขาจะต้องบีบเอาที่ดินแถวภาคใต้ แล้วที่ดิน

ชาวพุทธต้องขายหมด” สมเด็จพระราชาธิบดีฯ ท่านก็ทรงเป็นห่วง
ว่า “จะขายที่ดินหนักันหมด” แล้วที่ไหน ชาติไหนที่มาซื้ออาจ
จะกด ๆ ๆ ราคา...บีบคั้น !

ท่านก็เลยให้รัฐบาลจะแก้ด้วยการ...งวดแรกก็พินลันไม่รู้?
จะกว้านซื้อที่ดินของคนที่อยู่ตรงนั้น แล้วไม่ปลดกัย จะหนักแล้ว
จะขายทิ้ง แต่ถ้าให้ชาติอื่นมาซื้อ...ไม่รู้แผ่นดินตรงนั้นต่อไปนี้

ที่ตอนนี้เริ่มปกครองประเทศ...อะไรแล้ว ? ไม่เอาของไทยปัก
แล้ว

58

ที่ตรงไหนมีเศรษฐกิจดี ตรงนั้นมักจะแย่งชิง
กัน แต่ที่จริงแล้ว ! ถ้าไม่แย่งกัน แล้วรัฐมีความเด็ด
เดี่ยวจริง ๆ เป็นม้าขาวจริง ๆ แต่ทำ...ไม่ได้หรอก !
เพราะว่า ปฏิบัติหน้าที่กันไม่บริสุทธิ์นี่แหละ ! จึงมี
การโอนที่ดิน ออกโฉนดที่ดิน ที่ไม่ได้เรื่อง ผิดหลัก
ป่าเขา อุทยานออกไปได้อย่างไร ? แต่เจ้าหน้าที่กรม
ที่ดิน เขาก็ทำกันได้ เพราะเรามีเจ้าหน้าที่กรมที่ดิน
ที่ไม่มี...ความบริสุทธิ์

↓ โฉนดถูกกล้วยแขก

พูดไป พูดมา ก็ออกมาที่วัดไม่ได้...หมดไป 10 ล้าน บาท “โฉนดถูกกล้วยแขก” นั่นแหละ ! เห็นไหม?

เขาทำหน้าที่กันบริสุทธิ์ไหม ? ออกโฉนดโดยกรมที่ดิน มีตราครุฑ ตราอะไรเสร็จ เวลาเราซื้อ เราก็ไปหักโอน จ่ายค่า ภาษีบนกรมที่ดิน แล้วมาบอกเราว่าอย่างไร ?

“ได้ที่ดินนี้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย”

แล้วถ้าถามว่า ใครร่วมมือให้ ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย บ้าง...ถ้าเจ้าหน้าที่กรมที่ดินไม่ออก โฉนดมา เราจะได้โฉนดมาไหม ? จะได้ซื้อไหม ? แล้วตอนหักโอน ถ้า เจ้าหน้าที่ ๆ ที่ดินไม่โอนให้ไม่ทำการ โอนนิติกรรมให้วัด จะได้ที่ดินแปลง นั้นมาไหม ? ร่วมกันทำผิดทั้งนั้นแหละ...แต่เขาโยนให้พระ !

เหมือนที่เคยบอกว่า...คนแต่ง คือ ทนายความแต่งเรื่อง ให้ศาล นนทบุรีพิจารณาว่า นาง...? คนซื้อนี้...? ครอบครองที่ดินแปลงนี้มานาน...ควรจะออกโฉนดหรือยัง ?

ศาลอ่านสำนวนทนายแต่งมา ตั้งกรรมที่ดินออกโฉนด
กรรมที่ดินก็ปั๊มโฉนด มอบให้นางโต
นางโตนำมาขายวัด

แปลกไหม ! คนแต่งเรื่อง...ไม่ผิด ! คนออกโฉนด...ไม่
ผิด ! คนปั๊มโฉนด...ไม่ผิด ! คนได้โฉนดมาขาย...ไม่ผิด ! แล้วให้
ใครผิด ! “แก๊สโซฮอลล์ (Gasohol) ผิด !”

เหมือนสปอร์ตนั้น ยังนึกขำไม่หายนะ “อะไรก็...โทษนั้น
ผิด นี่ผิด แต่ไม่ใช่...แก๊สโซฮอลล์ผิด !

แล้วที่เขายุ่งทุกวันนี้ เพราะมีพวกเจ้าหน้าที่...ทำหน้าที่
ไม่บริสุทธิ์ แล้วก็หาความสุข ในการทำหน้าที่ไม่บริสุทธิ์ ได้เงิน
ได้ทองไปปรนเปรอ บำเรอชีวิต จะได้ตักตวงความสุข

↓เจ้าหน้าที่เปรต : ไม่ได้เติมความเป็นมนุษย์

แล้วในที่สุด เขาก็ทำลายข้อที่ 3 ด้วย คือ...ความเป็น
มนุษย์ของมันถูกทำลาย มันเป็นเจ้าหน้าที่เปรต ทำหน้าที่แบบ
เปรต มันเติมความเป็นเปรต ไม่ได้เติมความเป็น...มนุษย์ และ
สุดท้ายมันก็จะไม่รักใคร มันจะรักแต่ตัวของมัน ครอบครัวของ
มัน พวกของมัน “ต้องใช้มันหน่อย...ไม่ใช่ท่าน” ถ้าจะบอกว่า
“รักแต่ตัวของท่าน พวกท่าน” จะไปพูดดีกับคนชั่ว ดีเกินไป
ก็คงไม่ดี...“ต้องพวกมัน เห็นแก่ตัวของมัน”

สุดท้ายสำคัญที่สุดเลย เพื่อแก้ปัญหาสังคมทุกปัญหา ที่
จะหยั่งถึงรากของปัญหา ที่แก้ ๆ กันทุกวันนี้ เขาไม่ได้มีหลัก
บรรทัดฐานมาแก้ ยิ่งมาแก้สงคราม...ก็ยังคงอยู่เรื่อย ทั้งสงคราม
เย็น สงครามร้อน

“เศรษฐกิจ” ตอนนี้เป็นอย่างไรโยม ? ไม่ทราบรู้เรื่อง
มัยนี้ ! พวกสกุลเงินยูโรเขาจะไปไม่รอดแล้ว ทางยุโรป ก็อย่า !
ทะนงตัวไปนะว่า **“เราจะไม่โดนกระทบ”**

เพราะว่า สมัยนี้ **“โลกาภิวัตน์”** เขาล่ม ! เราก็ต้อง
พลอย....ล้มพับ ! แบบโดมิโน...ล้มพับกัน ๆ ตอนนี้ไม่รู้อเมริกา
เศรษฐกิจก็...บารัค โอบามา (Barack Obama) ประธานาธิบดี
สหรัฐ ขอแก้มืออีกรอบ ก็ไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไรต่อ !

เพราะใครก็คุยกัน...ทุกพรรคการเมืองจะคุยว่า ถ้าพรรค
ตัวเองเข้ามา...จะต้องทำให้เศรษฐกิจ **“กินดี อยู่ดี”**

↓ พระพุทธศาสนาสอน...ให้กินอยู่ แต่พอดี

อันนี้ผิดหลักพุทธศาสนา เพราะพุทธศาสนาสอน “ให้กินอยู่ แต่พอดี” ถ้ากินดีอยู่ดีมันไม่มีขอบเขต มันทำให้ปัญหาสังคมมากขึ้น เจ้าตัว...กินดี อยู่ดี

เพราะฉะนั้น หลวงพ่อพุทธทาส ท่านแย้งมาตลอดว่า “อย่าเป็นรัฐบาลชอบเสนอ นโยบายกินดี...อยู่ดี” ต้องเสนอ กินอยู่แต่...? (พอดี)

พวกแม่ชาวเรานี่ กินดีอยู่ดี หรือกินแต่พอดี ? “พอดี”

มือเย็นไม่กินอยู่ได้ไหม ? “ได้”

แล้วอย่างนี้กินพอดีไหม...มือเย็นเราไม่กิน เราก็ยัง... ทำให้ชีวิตเราพออยู่ได้

เขาเรียกว่า กินพอ...? “อยู่” ไม่ใช่ ! อยู่เพื่อ...? “กิน” แล้วถ้ากินเพื่อ...? “อยู่” กับอยู่เพื่อกินเหมือนกันไหม...?

แล้วนี่อาตมาเลี้ยงคนไว้คน เขาอยู่เพื่อกินจริง ๆ เพราะวัน ๆ เขาไม่ทำอะไรเลย จนปานนี้ ยังไม่ลงมาเลย ไม่ทำอะไรเลย ! เมื่อวานนี้เดินไปเจอเขาเย็นแล้ว “ถามว่าเขาทำอะไร ?” เขาบอกว่า “เปล่า ! มาดูสวน”

เขาไม่ทำอะไรเลย เขากินเพื่ออยู่ไปวัน ๆ...อยู่เพื่อกินไปวัน ๆ เขาอยู่เพื่อกิน “ไม่ใช่ ! กินเพื่ออยู่” ถ้ากินเพื่ออยู่ เขาจะต้องทำอะไร...แล้วจะได้อยู่กินต่อไป อย่างนี้มันไม่ไหวแล้ว

ในศีล 5 โยม ว่า ข้อไหน เกิดก่อน ?

“เศรษฐกิจ การเมือง” ก็ทำให้
บางที่ บางคน ต้องอดอยาก เพราะอีก
พวกหนึ่งเอาไว้มากเกินไป เพราะเขาขาด
บรมธรรม ข้อที่ 4 คืออะไร ? ความรัก
สากลไม่มี เขาก็ตุนเก็บไว้คนเดียว กอบ
โกยไว้คนเดียว

และโยมรู้ไหมว่า ? เรื่องในโลกนี้
ผิดศีล ข้อคอรัปชั่น หรือโกงขโมย มา
จากอะไร ?

แล้วในศีล 5 โยมว่า ข้อ ไหนเกิดก่อน ?

ในโลกนี้ ข้อไหนเกิดก่อน...มีมา
สัตว์ ลักทรัพย์ ผิดกาม พุศปด ต้มเหล้า
เมายา ข้อไหนผิดก่อน ?

มนุษย์นี้ไม่ค่อยรู้หรือกว่าใครผิด
ไม่ผิด แต่ได้เริ่มมาผิดข้อไหนก่อน ! เขา
เล่าไว้แบบนี้

เมื่อก่อนมีพระราชาไหม ! มนุษย์
อยู่กันครั้งแรกมีไหม ? “ไม่มี” ต่างคน
ต่างไปหากินอาหารกินกันในป่า ไม่มีไร่

63

นาเป็นของใคร ไม่มีโฉนด เพราะคนอยู่กันน้อย ที่ดินมันเยอะ
พืชพรรณธัญญาหารมันเยอะ ก็ไม่จำเป็นต้องมีโฉนด ว่าที่ดินเป็น
ของใคร ๆ เพราะเดินเข้าไปในป่า ก็มีผลหมากรากไม้เหลือเฟือเพื่อ
เก็บผัก เก็บผลไม้ กินอิ่ม กลับมากินนอน

↓ มนุษย์เห็นแก่ตัว

ต่อมาเริ่มมีมนุษย์เห็นแก่ตัว ไปกินผลไม้ในป่า “คันไม้
กินเปล่า” พอกลับมา เขาเก็บติดไม้ติดมือใส่หอบมา แล้วก็เอา
มาตุ๋นไว้ ในยุ้ง ในฉาง พอตุ๋นไว้ในยุ้งในฉางมาก ๆ เข้า...เป็น
อย่างไร ? “ของในป่าก็ขาดแคลน”

ส่วนคนที่ไปทีหลังไม่ทัน ก็ไม่มีอะไรกิน ก็สงสัย “เอ๊ะ !
ทำไมมันหายไป” เมื่อก่อนมีเยอะ สืบดู “อ้อ ! เจ้าคนนี้ คนเดียว
นี่ เลือกเอามาตุ๋นไว้เต็มเลย” เขาก็ตำกันบ้าง ว่ากันบ้าง ผลที่
สุดก็ “เออ ! ต้องตัดหลังเขาบ้าง” แล้วพอมันเขาไปเก็บ “กูจะไม่
ขโมยในยุ้งเลย”

เพราะฉะนั้น โยม ! ข้อไหนเกิดก่อน ? “ขโมย” คีลข้อ 2 เกิด พอเจ้าของนี่กลับมา “ของถูกหายไปไหนในยัง” เขาจึง ตักดูว่า “ใครขโมย” พอเจ้านั้นเข้ามาก็ดีเลย...ตาย ! คีลข้อที่ 1 เกิดขึ้น พอยุ่งกันใหญ่ แล้วไม่มีศีลธรรม เกิดวุ่นวาย ฆ่ากัน ขโมยกันหนัก ๆ ก็ว่า “อยู่แบบนี้ไม่ไหวแล้ว”

ต้องเลือกใครสักคนเป็นหัวหน้า ให้คอยจัดการแบ่งปัน สัดส่วน ใครไปหาโซนไหน ! โซนไหนใครไปหา ! โซนนั้น...โซน นี้ของใคร ! ซึ่งตอนนั้นยังไม่ออกโฉนดนะ แต่มีการแบ่งโซน กันแล้ว ตรงนี้ของใคร ! ตรงนั้นของใคร ! กลุ่มไหนเข้าไปเก็บได้ ส่วนคนที่ไม่มีสิทธิ์ตรงนี้...ก็อย่าไปเก็บตรงที่ของเขา

↓ ยึดหลัก “สบายใจ พอใจ สุขใจ”

ก็เกิดเลือกคน คนหนึ่งขึ้นมา...ชี้แจง แบ่งปัน สัดส่วน “โซนนั้น โซนนี้” คน ๆ นี้ก็ถูกแต่งตั้งเป็นหัวหน้า แล้วคน ๆ นี้ก็เกิดทำความ...“ไอ้โฮ ! สบายใจ พอใจ สุขใจแก่คนที่อยู่ ร่วมด้วย” แล้วก็เชื่อกติกาที่คน ๆ นี้ออกมาอย่างไรก็ปฏิบัติตาม พอปฏิบัติตามสันติสุขของสังคม ก็เกิดขึ้นในหมู่ กลุ่มมนุษย์เล็ก ๆ ในสมัยนั้น !

ความพอใจ ที่หัวหน้าคนนี้...ดีเหลือเกิน ! ก็เลยหลุดปากออกมา คำหนึ่งว่า “ราชา ราชา” แปลว่าอะไร ? แปลว่า “พอใจจริง

ถูกใจจริง” คน ๆ นี้ทำความพอใจให้
กับเราได้จริง

แล้วคน ๆ นี้ ต่อมาทำคนเดียว
ไม่ไหว ก็บอก “คนนั้นไปทำหน้าที่ตรง
นั้น คนนั้นไปทำหน้าที่ตรงนี้” ก็เกิด
เป็นกระทรวง...คนนี้แบ่งน้ำ คนนี้แบ่ง
ที่ดิน ก็มีข้าราชการของพระราช

“ข้าราชการ” ก็คือ ผู้ทำความ
ชื่นใจให้กับประชาชน ต่างพระเนตร
พระกรรณของพระราช

เพราะพระราชทำองค์เดียวไม่
ได้ ก็อาศัยมือไม้ คือ...ข้าราชการ เป็น
พวกที่มาทำความชื่นใจ ให้กับ
ประชาชนต่างพระเนตร พระกรรณ
ของ...? (พระราช) เพราะนายหลวง
องค์เดียว พระราชองค์เดียว ดูทั่วถึง
ไหม ? ก็ต้องมีอธิบดี รัฐมนตรี ปลัด
กระทรวง ผู้ตรวจการ ก็ว่ากันไป

คนพวกนี้ก็คือ พวกทำความชื่น
ใจแก่ประชาชน ต่างพระเนตร พระ

กรรม...แล้วถ้าทำหน้าที่บริสุทธิ
ประชาชนก็ขึ้นอก ขึ้น...? (ใจ) แต่ถ้า
ทำหน้าที่ไม่บริสุทธิประชาชนก็...คับแค้น
ขี้ของใจ

↓เจ้าหน้าที่ : เห็นแก่ได้

เช่น ถ้ามหาเรื่องเงินเยียวยา
น้ำท่วม **“ไม่บริสุทธิ”** ก็ให้แต่พวกเขา
ในบ้านนี้น้ำท่วมชนิดเดียวได้ 2 หมื่น...
เป็นพวกอบต. อีกพวกหนึ่งท่วมบาน
เลย...ไม่ได้ ! หรือได้นิดเดียว

ถ้าเขาทำหน้าที่ไม่บริสุทธิ
ก็...อุ้นวาย ! เพราะไม่มีบรมธรรม 4
ข้อ เขารักแต่พวกเขา ทำไม ! ไม่แบ่ง
รักคนอื่นบ้าง ที่ไม่ใช่...ญาติ ไม่
ใช่...พวก ถ้าแบ่งรักกันทั่ว ๆ เขา
จะมี...เฮ ๆ ๆ ๆ ไปประท้วงกันไหม ?

แล้วนี่ น่าทุเรศ ! กันไหม...
เวลาเขาประท้วง เรื่อง เยียวยาน้ำ
ท่วม เขาก็ยิง **“หัวหน้าประท้วง”** มี

67

บรมธรรม : พระราชธรรมปิณฑ (พระพยอม กัลยาโณ) พ.ศ.2555

ชาวบ้านที่อยู่ชุกชุมก็แห่ศพ แขนงนำประท้วงมาหน้าศาลากลางฯ
“ความวุ่นวายในสังคม ไม่สิ้นสุด” เพราะไม่รู้เรื่องบรม
 ธรรม 4 ข้อ

ถ้าโลกนี้ กระทบ...บรมธรรม 4 ข้อกลับมาใหม่ **“เรา**
จะเห็นสันติภาพ แทนสงคราม, เราจะเห็นเศรษฐกิจ
พอเพียง อย่างประเสริฐ แทนการแย่งชิง, เราจะไม่มี
นายทุนหน้าเลือด ชูครีต กระดาศับ, มันจะไม่มีห้าง
ใหญ่ทำลายร้านโชห่วย ให้ร้านเล็ก ร้านน้อยต้อง...
ปิดตัวตาย, แล้วก็จะไม่มีนักการเมืองลากเก้าอี้
ประธานรัฐสภา จะไม่มีต่อยกันในสภา เขาก็จะไป
ปรึกษาหารือ เพื่อสันติสุขกันในสภา” ถ้าเขามีบรมธรรม
 4 ข้อ

ก็ขออวยพรให้ทุกท่าน จงมีความรู้ความเข้าใจในบรม
 ธรรม 4 ประการ **ความสุข...หาให้ถูกต้อง “เขาว่าสุขเน้อ ๆ**
อย่าเห่อไป มันสุขไหมหรือสุขเกรียม” ความเต็มเต็ม...อย่า
เต็มแต่วัตถุ ให้วิญญาณหิวกระหาย ไม่หยุด ต้องเติมความเต็ม
ให้มนุษย์...สูงประเสริฐ และขอให้ทุกคนกลับ ไปทำหน้าที่
อย่างบริสุทธิ์

ถ้าทำหน้าที่แล้วสกปรก...ไม่ให้ตามความเป็นจริง ญาติ
ของตัวให้เยอะ ที่ไม่ใช่ญาติให้น้อย ถ้าให้ด้วยความลำเอียง...ไม่
บริสุทธิ์ !

↓ รักตนเองและคนอื่น

สุดท้าย อย่าเห็นแก่ตัวกันมากเกินไป ตัวเรามันเล็กน้อย
ชีวิตเดียว ควรจะเห็นแก่หลาย ๆ ชีวิต รักเพื่อนร่วมโลกหลาย ๆ
ชีวิต

เพราะเขาก็เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ไม่ว่าจะเผ่า
ไหน พันธุ์ไหน ขอให้แผ่ความรักให้กว้างขวาง เป็นรักสากล แล้ว
ทุกคนก็จะมีรากฐาน ทางศีลธรรมแบบชนิด “ไม่บีบคั้น” แต่
มันจะเป็นสายเลือด ผั่งซึม มีลูกมีหลานก็จะซึม บรมธรรม 4
ประการเข้าไป จนความสุขสันตสุข ก็จะเกิดกลับมาสู่โลกเรา อีก
ครั้งหนึ่ง

ขอให้ทุกคนสมบุญ ด้วยบรมธรรม 4 ประการด้วยกัน
ทุกคน ทุกท่าน เทอญ.

ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว

▶▶โปรดติดต่อ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

วัดสวนแก้ว/มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๔๐

▶▶หรือส่งจ่ายในนาม

มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

บัญชีออมทรัพย์ บัญชีเลขที่ ๒๖๙-๒-๑๒๕๓๓-๑

▶▶สำนักงานมูลนิธิสวนแก้ว

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๕๕-๑๔๔๖ # ๑๐๙

๐-๒๕๒๑-๕๐๒๓, ๐-๒๕๒๑-๕๖๐๒-๓, ๐-๒๕๒๑-๖๒๖๒,

โทรสาร ๐-๒๕๒๑-๕๐๒๒

▶▶ฝ่ายกิจกรรมนิต

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๕๕-๑๔๔๖ # ๑๐๘

๐-๒๕๒๑-๕๐๒๓, ๐-๒๕๒๑-๕๖๐๒-๓, ๐-๒๕๒๑-๖๒๖๒,

โทรสาร ๐-๒๕๒๑-๕๐๒๒

▶▶ฝ่ายประชาสัมพันธ์

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๕๕-๑๔๔๖,

๐-๒๕๒๑-๕๐๒๓, ๐-๒๕๒๑-๕๖๐๒-๓,

๐-๒๕๒๑-๖๒๖๒ # ๑๐๔, ๑๐๗

โทรสาร ๐-๒๕๒๑-๕๐๒๒

คุณไม่ใช่เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือการจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสติกเกอร์สินค้า	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช่แล้ว	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด	ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาดังกล่าวมานี้ เราแก้ไขได้ เพียงกดโทรศัพท์

หมายเลข ๐-๒๕๕๕-๑๔๔๖ # ๑๑๓-๑๑๙, ๑๓๓, ๑๓๕

๐-๒๕๕๕-๑๔๔๔, ๐-๒๕๒๑-๕๐๒๓,

๐-๒๕๒๑-๕๖๐๒-๓, ๐-๒๕๒๑-๖๒๖๒,

แฟกซ์ : ๐-๒๕๕๕-๑๒๒๒ E-Mail : Kanlayano@gmail.com

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ “โดยตรง” เพื่อ
ติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ในการไปรับ
ของบริจาค

แผนที่เดินทางมาวัดสวนแก้ว

